

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
May 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਕਈ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਤ ਕੱਢ ਇੱਕ ਵਿਦੇਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਅੰਗ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਦੈਵੀਕੁਲ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੈਵੀ ਕੁਲ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ। 2- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਪਾਵਰ ਫੁਲ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। 3- ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਚਲਣ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ। 4- ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਛੁਪਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਨਾ ਵੇ ਹਮ ਸੇ ਜੁਦਾ ਹੋਗੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਭ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ। ਵਿਦੇਹੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਦਿ ਖਿਲਾਣਾ, ਇਹ ਸਭ ਹੋਈ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਤਕ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਆਏ ਤੱਦ ਤਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਚੱਲੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਵਰਲਡ ਦੇ ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ, ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਾਸਟ ਮਤਲਬ ਕੱਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਪ੍ਰੇਜ਼ੇਂਟ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ। ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤਕ ਅਤੇ ਫਿਊਚਰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਉਹ ਝੂਠੇ ਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੇਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਸੀਨ ਸੀਨਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨ ਸੀਨਰੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਸੋਨੀ ਦਵਾਰਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸੀਨ ਸੀਨਰੀ ਲੈਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਖ ਬਣਾਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਣੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵੀ ਨਕਸ਼ਾ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇਮਰਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਕਰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ। ਕਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਟਕ ਵਾਲੇ ਸੋਹਣੇ ਸੀਨ ਸੀਨਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਲੈ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸੀਨ ਸੀਨਰੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਆਈਡਿਆ ਚੰਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਕੇ ਇਵੇਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਆਕੇ ਸਮਝਣ। ਬਰੇਬਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਛੀ - ਛੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ (ਫੁੱਲ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਕੰਡੇ ਦੇ ਕੰਡੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵੈਸ਼ਾਲਯ ਤੋਂ ਬੜੀ ਨਫਰਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਵੀ ਜੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਖਰਾਬ ਚਲਨ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਹੰਸ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਦੈਵੀਕੁਲ ਦੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਖਰਾਬ ਚਲਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ - ਇਹ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਅੱਜ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਕੰਮ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੱਸੋ। ਕੋਈ ਕੜੀ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜਤ ਜਾਏਗੀ ਨਾ। ਨਾ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕੀ ਕਰਨਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਰਹਿਮਦਿਲ ਵੀ ਹਾਂ ਤੇ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਵੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ

ਬਣਾਓ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹਾਂ, ਉਹ ਪਾਰੂ ਹੁਣ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਮਰਨਾਥ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਰਚਾ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਾਚਾਰ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕੀਤਾ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਰਜਾਈ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਰਾਜ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖਰਚਾ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਭੀਖ ਜਾਂ ਡੋਨੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ ਲਿੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੇ - ਜੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੇਤਾਮੇਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵੀ ਪਿੱਠ ਹੇਠੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਘੱਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਗਰੀਬ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਏ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੂਰਲੀ ਸੁਣਨਗੇ, ਕਰਨਗੇ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਕਿੰਨਾ ਕਰੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗੰਦਗੀ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਈਸ਼ਵਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਜਲਵਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਗੇ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਬਸ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਤਾਂ ਕਰਨ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਰਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕੱਢੋ। ਪੇਤਾਮੇਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਲੇ ਤਾਂ ਸੁਧਰਨਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਪਦ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰੋਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਕੰਗਾਲ ਦੇ ਕੰਗਾਲ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰੋਸ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋੜੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਭੁੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋਈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਂਗ ਰਾਈਟ ਤਾਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਰਾਂਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੇਬਾ - ਤੇਬਾ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਵੀ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੈਰਨ ਦੱਸੋ ਜਾਂ ਲਿੱਖੇ - ਬਾਬਾ ਇਹ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅੱਧਾ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਸਟ ਦਾ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕੱਟਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਓ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿੰਦਕ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਏ। ਠੇਰ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ- ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ। ਦੂਸਰੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਠੇਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਕਿੱਥੇ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਕਿੱਥੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁੱਖ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਧਨ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਰੋਗ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਸਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਧਨ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਰੋਜ਼ ਪੇਤਾਮੇਲ ਨਿਕਾਲੇ। ਅੱਜ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀਤਾ? ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸ੍ਰਵਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮੱਥਾ ਕਿੰਨਾ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ੀਤਲ ਅੰਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਅੰਗ ਹੈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਤਾਂ ਸ਼ੀਤਲ ਹਨ ਹੀ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸ਼ੀਤਲ ਅੰਗ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਏ? ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੜਨਾ ਝਗੜਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਣਾਓ ਜੇ ਫਿਰ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ। ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਚਲਕੇ ਵੇਖੋ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਚੰਗੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਜੋ ਆਪ ਸਮਾਨ ਮੈਨੇਜਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਪਦ ਵੀ ਉੱਚ ਪਾਏਗੀ। ਬੇਬੀ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਠਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਜਲਵਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਯਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਮਾ ਲੈਕੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਕੱਟਣੇ ਹਨ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਟੇਜ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਭਵ:
ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਕਣਾ - ਦਾਣਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਚਿਤ ਨਾ ਰਹੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸੂਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਰਫੁਲ, ਮਹਾਦਾਨੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ, ਮਹਾਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਰਿਯਾਦਾ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤਾਲੁਕ (ਨਾਤਾ) ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸੰਗਮ ਦੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂਲੋਕ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ? ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਨਾ। ਕੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਅੱਛਾ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਰਦੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? (ਇੱਕ - ਦੇ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ) ਅੱਛਾ, ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਰਾਵਣ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਉਹ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਮ ਦਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਨਾਰੇ ਰਾਮ ਦਾ, ਉਸ ਕਿਨਾਰੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਨਾ ਇਸ ਤਰਫ, ਨਾ ਉਸ ਤਰਫ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਉਸ ਤਰਫ ਤਾਲੁਕ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤਾਲੁਕ ਤੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਵਈਆ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ? ਯੋਗ ਨਾਲ। ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਈ। ਬਾਪ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਕਰਮ - ਬੰਧਨ, ਉੱਥੇ ਹੈ ਕਰਮ - ਸੰਬੰਧ। ਬੰਧਨ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਸੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ! ਹੁਣ ਕਰਮ - ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਹੈ। ਫਿਰ 8 ਅਤੇ 12 ਜਨਮ ਦੈਵੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਲਯੁਗ ਛੀ - ਛੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਕਰਮਬੰਧਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਗੁਪਤ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਈ ਹੈ ਫਿਰ ਇਸ ਕਰਮ - ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਰਮ - ਬੰਧਨ ਹੁਣ ਟੁੱਟਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੀਏ। ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ, ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਭ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਜਾਣਗੇ ਵਾਪਿਸ ਘਰ। ਇਸ ਪਾਰ ਹੈ ਨਰਕ, ਉਸ ਪਾਰ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਉਣਾ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਮ੍ਰਿਤਯੂਲੋਕ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਲਈ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼, ਉਹ ਹੈ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼। ਉਸ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਏਗਾ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਬਾਪ

ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਕਿਉਂ ਕਰਨਗੇ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਰਸਤਾ ਲੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਡੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੈ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਰਸਤਾ। ਸਿੱਧਾ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਡੇ ਪਾਂਡਵ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੋ। ਪਾਂਡਵ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਰਾਜ ਨਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ, ਨਾ ਕੌਰਵਾਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਵ ਵੀ ਤਾਂ ਕੌਰਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਈਏ ਇਸਲਈ ਉਹ ਸਭ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਕਹਿਲਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ। ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਜਨਮ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਪਤਿਤ ਪੁਰੀ। ਪਾਵਨ ਰਾਜ ਸਤਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬਾਗਵਾਨ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਹੈ, ਖਵਈਆ ਵੀ ਹੈ, ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਗਵਾਨ ਆਏ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਮਾਂਡਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਯਾਦਵਾਂ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ ਚੀਫ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ? ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੱਦ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਮੁਸਲ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦਬਕੇ ਮਰ ਜਾਣਗੇ, ਕੋਈ ਡੁੱਬ ਮਰਣਗੇ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਮਰਣਗੇ। ਬਾਂਬਜ ਆਦਿ ਦੀ ਜਹਰੀਲੀ ਹਵਾ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਣ, ਇਹ ਲਾਸ਼ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? 5-6 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਆਪਣੀ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ.....ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਰਾ ਟਾਈਮ ਲਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨੇਟ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਲਿਖਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਡਾਇਰੀ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਇਹ। ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ! ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ! ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਸਦੈਵ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਭੁੱਲਕੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਝਾੜ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੋਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਰੱਬ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਨਾਟਕ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈ ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟਰਸ ਕਪੜੇ ਬਦਲੀ ਕਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਕੋਈ ਮੇਲ ਜਾਂ ਫੀਮੇਲ ਦੀ ਡਰੈਸ ਪਹਿਣਨਗੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਮੇਲ ਦਾ ਚੇਲਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੇਲ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਓ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਡੇਗੀ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ

ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਧਰਮਰਾਜਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਇੱਜਤ ਵੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਫਿਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਾਪ ਰਹਿ ਗਏ। ਹੁਣ ਖਾਓ ਸਜਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਅਫਸੋਸ ਕਰਨਗੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ! ਨਾਰਕ ਟਾਈਮ ਗਵਾਇਆ। ਪਰ ਸਜਾ ਤਾਂ ਖਾਣੀ ਪਵੇ। ਕੁਝ ਹੋ ਥੋੜੀ ਸਕੇਗਾ। ਨਾਪਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹੋਏ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਵੀ ਕਰਾਏਗੀ। ਪਿੱਛੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਏਗੀ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਲਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਉਠਾਵਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਜ਼ ਉਠਾਵਾਂ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਉਠਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਲੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਫਸੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਰਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਾਈਟ ਬੁੱਧੀ ਆਉਂਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਰਾਈਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਹੈ ਇਹ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਥੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ, ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਟਾਈਮ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਵੇ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ। ਲਿੱਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਚਲਦੇ- ਚਲਦੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਝਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਾਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਦੀ ਲੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ।

2. ਘਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ? ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ?

ਵਰਦਾਨ:- ਉਦਾਰਚਿਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਉਦਾਰਚਿਤ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ। ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਫਰਾਖਦਿਲ ਬਣਨਾ ਹੀ ਉਦਾਰਚਿਤ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਉਧਾਰਤਾਮੂਰਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਵੈ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੇ ਉਧਾਰ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- "ਆਪ ਅਤੇ ਬਾਪ" ਦੇਨੇ ਇਵੇਂ ਕੰਬਾਈਂਡ ਰਹੇ ਜੋ ਤੀਜਾ ਕੋਈ ਵੱਖ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ।

“ਸੰਗਮਯੁਗ- ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ”

ਅੱਜ ਸਰਵ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਯੁੱਗ, ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਯੁੱਗ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਹੀ ਜਿੰਨਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਾਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੂਜਯ ਪਦ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂਜਯ ਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਾਲੇਜ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਾਤੇ ਹੁਣ ਹੀ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਇਸਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ - ਹੁਣੇ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਖਾਇਆ। ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਾਤਾ ਜੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜਾਂ ਧਰਮਾਉ ਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮ ਅਵਤਰਨ ਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਇਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਹੀ ਬਾਪ ਵਿਧਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨੀ ਯੁੱਗ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਭੋਲੇ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਣਗੁਣਾ ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗ ਹੁਣ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਅੰਤਰ ਹੋਇਆ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ, ਜਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਜਾਣ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣ ਹਰ ਕਦਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਕਿੰਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ - ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਸਾਬ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗਵਾਇਆ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਮੁੱਲ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ- ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਤਾਂ ਬਣੇ ਪਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੀ ਨਾ ਕਿਸੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਜਾ ਪਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾ ਪਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਣਨ ਆਏ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗੀ, ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਰ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਕਾਰਨ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਸਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹਨ? ਜੋ ਸਵ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਚੈਤੰਨ ਮਾਡਲ, ਹੁਣ ਸਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਮਾਡਲ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

ਸਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਰਵ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਂ ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਵ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਸਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ। ਜੋ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨਬਣਨਾ। ਇਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਬਣੇ। ਰਾਜ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਨਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਪਿਛਲਾ ਖਾਤਾ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਖਾਤਾ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ, ਇਵੇਂ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓ! ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਯੋਗ ਲਗਾਇਆ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ। ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸਟੱਡੀ ਕਰ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਦੇ ਵਸ਼ ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਵਿਜੇਯੀ ਬਣਨ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਰਿਜਲਟ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ? ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ, ਜਮਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਇਸਲਈ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਰਾਈਟ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਲਾਸ ਕੀਤਾ? ਹਾਂ। ਯੋਗ ਕੀਤਾ? ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਰਿਹਾ? ਸਮਾਂ ਚੰਗਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਆਇਆ, ਵਰਤਮਾਨ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ? ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ? ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਚੈਕ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਕਿਵੇਂ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਿਸ ਸਪੀਡ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਚੀਟੀ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਰੈਕਟ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਪੀਡ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਰਸੈਂਟ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਕਿੰਨੀ ਪਰਸੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? 5 ਰੁਪਏ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ। 500 ਰੁਪਿਆ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ। ਜਮਾਂ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਕੀਤਾ? ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹਾ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਮਤਲਬ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਟੇਜ ਹੈ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਹੋਵੇ। ਜਰਾ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਅਲਾਏ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਉਪਰ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਮਿਕਸ ਕਰੋਗੇ ਨਾ! ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਅਲਾਏ ਮਿਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਸੇਵਾ। ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵੀ ਈਰਖਾ, ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਜਿਦ ਦਾ ਭਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਅਲਾਏ। ਇਸ ਅਲਾਏ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਾਂ ਜੀ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸਮੇਂ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਰਾਇਲ ਗੋਲਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਲਡ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕਰੋ ਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਇਹ ਜਿੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਅਲ ਗੋਲਡ ਨਹੀਂ! ਇਹ ਅਲਾਏ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਬਣੋ। ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਭਾਵ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਲਾਏ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ। ਸਮਝਾ - ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਆਰੰਭ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਸੁਣਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਸਮੱਸਿਆ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਵਿਜੇਯੀ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਪਰ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਸਮਝਾ - ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਤਦ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਕਹੀ ਜਾਏਗੀ। ਹੋਰ ਕਿ ਨਵੀਨਤਾ ਕਰੋਗੇ? ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਵੀਨਤਾ ਕਿ ਕਰੋਗੇ? ਗੋਲਡਨ ਥਾਟਸ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਟਾਪਿਕ ਰੱਖੀ ਹੈ ਨਾ। ਸੁਨਹਿਰੇ ਸੰਕਲਪ, ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਿਚਾਰ, ਜੇ ਸੋਨਾ ਬਣਾ ਦੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਯੁੱਗ ਲਿਆਵੇ। ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਰੱਖੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ - ਅੱਜ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਹੋਈ ਉਹ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ -

ਸਰਵ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਡਬਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ੍ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਵੈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਤੋਂ - ਅਵਿਯਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋ ਨਾ। ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣਾ। ਪਹਿਲੀ ਦਵਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਅੱਧੀ ਬਿਮਾਰੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਅਰਥਾਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਉੱਡਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਾ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਬੈਡ ਤੋਂ ਉਠਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੈਡ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਪੇਸ਼ੈਂਟ ਨੂੰ ਉਠਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਚਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਠਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਦੇਵੇ। ਇਵੇਂ ਪਲਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ ਨਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਗੋਲੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਬਲੱਡ ਦੇਣਾ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਸਾਧਨ ਬਣਾਏ ਹਨ! ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਲੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਲੱਡ ਕਿਹੜਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਹਾਰਟ ਪੇਸ਼ੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਦਵਾਈ ਦੇਣੀ ਹੈ? ਹਾਰਟ ਪੇਸ਼ੈਂਟ ਮਤਲਬ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਪੇਸ਼ੈਂਟ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਮੱਗਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਾ ਦੇ। ਜਿਵੇਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਲਿਸਟ ਹੈ - ਇਹ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਹੈ, ਇਹ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਲਿਸਟ ਹੋ ਲੰਬੀ। ਅਜਿਹੇ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਹੋ। ਐਵਰਹੈਲਦੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਸਾਧਨ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਵੇਂ ਬੋਰਡ ਲਾਇਆ ਹੈ ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ ਐਵਰ ਵੈਲਦੀ ਬਣਨ ਦਾ? ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਇਹ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ - ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਵੇਖੀਏ। ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੋਰਡ ਹੋਵੇ। ਲਿਖਤ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਰਿਚੈ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਵੈਸੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਆਪ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ., ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਦੇ ਬੋਰਡ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਲਿਖੋ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਡਿਗਰੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਹੀ ਡਿਗਰੀਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ?

(ਸੇਵਾ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ) ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਸੇਵਾ। ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਬੋਲ ਵੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵੀ ਹੋਣ। ਤਿੰਨੋਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਪਰਸੈਟੇਜ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਰਸੈਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ। ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰੀ ਕੋਈ ਨਬਜ਼ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ..... ਇਕੱਠਾ - ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਬਜ਼ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਪਿੱਛੋਂ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲੇ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਕੱਠਾ - ਇਕੱਠਾ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਇਕੱਠਾ - ਇਕੱਠਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚੱਲਣ। ਬਾਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਬਣਾਓ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਹਾਂ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਡਾਕਟਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈਲਦੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ - 1- ਜੇ ਕੋਈ ਵਾਰ ਵਿਜੇਯੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਹਲਕੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀਆਂ ਵਿਜੇਯੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ - ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਵੇਸ਼ਚਨ ਨਹੀਂ ਉਠੇਗਾ। ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸਦਾ ਰਹੇਗੀ। ਪਤਾ ਹੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ, ਵਿਜੇਯੀ ਹੈ ਹੀ - ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ, ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

2- ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਦੀ ਰੁਕਣਾ ਅਤੇ ਕਦੀ ਉੱਡਣਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਡਬਲ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਵਾਲੇ ਆਪੇਹੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਆਵੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਅਸੀਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਬਣ ਗਏ ਮਤਲਬ ਹਲਕੇ ਬਣ ਗਏ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਭਵ: ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਈਰਖਾ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਟੀਸਾਈਜ਼ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣੋ ਅਤੇ ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਦੀ ਅੱਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਜਲਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਵਾਲੇ ਆਪ ਵੀ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਿਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕ੍ਰਿਟੀਸਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਬਣਾਕੇ ਦੁੱਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਅ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਇਜ਼ੀ ਬਣਾਓ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਮੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਗਿਆਨਯੁਕਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇ, ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੇਬੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਬੀ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਬੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਬਾਪ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਭੁੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੇ ਵੀ ਬੁੱਢਾ ਤਨ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੱਚਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜਿਹੀ ਚਲਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਮਿਸਲ ਇਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਮੰਡ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਅਥਵਾ ਵੱਡੇ, ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ। ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬੈਰਾਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੈਰਾਗ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ। ਇਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨ ਦਾ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਭੈਂਸ ਹਾਂ..... ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਹਨ ਸਭ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਿਲੀਜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਬੇਬੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਾਹਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬੇਬੀ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਹਾਂ, ਬੇਬੀ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬੇਬੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਵੀ ਬੇਬੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਮਾਮਲਾ..... ਸਭ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਬੈਠ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੇ ਹੋ ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਅੱਛਾ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ.....(ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ, ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਲੱਗੀ ਰਹੇ) ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਵੱਲ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਸਤੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬੇਬੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਬੀ ਹੋ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ!

ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕੱਦ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਫਿਰ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਹੈ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਫੁਰਸਤ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਗੋਰਮੈਂਟ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਥੋੜਾ ਹਲਕਾ ਹੋਇਆ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਘੁੰਮਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਬਾਬਾ ਟਾਈਮ ਵੀ

ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਰਾਤ ਨੂੰ 9 ਵਜੇ ਸੇ ਜਾਓ ਫਿਰ 2-3 ਵਜੇ ਉਠਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬੈਠਣ ਦੀ ਆਦਤ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਤਾਂ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫੁਰਸਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੇਬੀ ਤੋਂ ਬੇਬੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ਼ਿਸ ਇਹ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਇਹ ਧੰਧਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਥਵਾ ਇਹ ਕੰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਫੱਟ ਤੋਂ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ - ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਏਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਐਰੋਪਲੇਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਧੁੰਨ ਲੱਗੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਫਿਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨੇਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਜਬਰਦਸਤੀ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠਣਾ ਹਠਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੈ ਸਹਿਜ ਮਾਰਗ। ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਹ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੀ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਥੋੜਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ 5 ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਗੋਇਆ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭੂਤ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆ, ਇਹ ਹੈ ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਂਗ ਅਤੇ ਰਾਈਟ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਰਾਈਟ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝਣਾ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਦਾ ਬੜਾ ਹੰਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲੋ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਘਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਇਜ਼ੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹਨ, ਕਰੈਕਟ ਕਰ ਲਿੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰੇਕਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਪਗਾਰ (ਪੈਸਾ) ਵੀ ਘੱਟ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਨ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰੇ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੜਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - 10 ਤੋਂ 12 ਵਜੇ ਤਕ ਇਸਲਈ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੇ ਜਾਓ ਫਿਰ 2-3 ਵਜੇ ਉਠੋ। ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੋ। ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਯੋਗ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ? ਇਹ ਵੀ ਲਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਹਾਂ। ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਰਸਵਤੀ ਵੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਢਾ ਵੀ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਕੀ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ। ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ, ਮੁੱਝਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਦਿਲਹੋਲ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਥੋੜੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ! ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ, ਫੇਲ ਹੋਇਆ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਰਿਸਟਰੀ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਸਭ ਥੋੜੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। 16108 ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਕੌਣ ਆਏਗਾ? ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ

ਤੀਵਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵ ਦਾ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 9 ਲੱਖ ਹੋਵੋਗੇ। ਸੇ ਵੀ ਅਬਾਉਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਊਟੀਫੁਲ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਿਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਚੰਗਾ।

ਇਹ ਖਾਸੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਕਰਮਭੋਗ ਹਨ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮਿਲਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਾਈ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਤੋਂ ਦਿਨ, ਦਿਨ ਤੋਂ ਰਾਤ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜਰੂਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਆਏਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਬੇਬੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਬੀਪਨਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬੇਬੀ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਬੇਬੀ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਮਿੱਠੇ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦਾ ਬਿਲਵਡ ਮੇਸਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਅਧਾਕਲਪ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਬਹੁਤ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਵਿੰਦ ਘੋਸ਼ ਦਾ ਮਿਸਾਲ। ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਮੂਤਪਲੀਤੀ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਓ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੈਟਰੋਲ ਭਰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਭੱਜੇ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਰਾਤ ਕਰੋ, ਬੱਚੇ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਯੋਗ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਤੋਂ ਹੈਲਥ, ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵੈਲਥ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਦਿਲਹੇਲ (ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ) ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਦੀ ਨਾ ਆਵੇ ਕਿ ਸਭ ਥੋੜੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਬੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਣਕੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ। ਏਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਨਾ ਸਮੱਸਿਆ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇਗੇ ਨਾ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਡਗਮਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਸਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਛਤ੍ਰ ਛਾਇਆ ਦੇ ਥੱਲੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਛਾਇਆ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਲਵ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਮਤਲਬ ਫੁਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗੀਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਰਥ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਗੀਤ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਜੀ ਭਵ ਇਹ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ। ਖੁੱਦ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਸੁਣਦੀ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਦੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਮਹਾਤਮਾ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸਹੀ ਵਾਕਿਆ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਸੁਣਕੇ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਪਰਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਤਲਬ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹਨ ਦੇਵਤੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਿੱਠਾਪਨ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ' ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ' ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਭਾਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਲਵ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਸਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਵ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਦਾਦੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਫਿਰ ਦਾਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਣਗੇ ਇਸ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਆਖਰੀਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜਰੂਰ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਘਿਸੀ ਦੁਸਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਘਿਸਦੀ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੰਦਿਰ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਇੰਨੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਕੇ ਇੰਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਸੀ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਇੱਕਦਮ ਪਟ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਕੋਡੀ ਮਿਸਲ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਵ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ

ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਸ੍ਵੈ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਜੇ ਕੰਬਾਈਨਡ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਧੁਬਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਵਕਤ ਹੀ ਇਹ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਹੀ ਖਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂੰਹ ਖਿੜਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਖਿੜਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਵਕਤ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਫਿਰ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਤਲਬ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ। ਉਹ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅੱਛਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਸਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੇ ਕੋਲੋਂ ਤੀਰ ਲਗਾ, ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਾਂ..! ਬਸ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਜੜ੍ਹ ਯਾਤ੍ਰਾਵਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਚੇਤੰਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹੜਾ ਧੰਧਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੇਂ ਕਰੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਝੱਟ ਤੀਰ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਤਵਾਈ ਮਿਸਲ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਸ, ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਝੱਟ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਾਨੂੰ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਤੀਰ ਲਗਾ ਨਹੀਂ। ਵੱਖੋ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਝੱਟ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਸਮਝਿਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਰੱਚ ਕੇ ਫਿਰ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੋ। ਸਮਝੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਪੂਤ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਪੂਤ ਹਨ। ਸਪੂਤ ਅਤੇ ਕਪੂਤ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ, ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰੋ। ਤੀਰ ਲਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ - ਬਸ, ਹੁਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੌਤ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲੇ, ਹੁਣ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਮਾਇਕੇ ਘਰ ਅਤੇ ਸੁਸਰਾਲ ਘਰ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੇ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ - ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ

ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਿੱਛੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਰਮ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡੰਗ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਕੇ ਕੀ ਕਰੇਗਾ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ। ਭਗਤ ਮੇਰੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਤੇ ਬੱਚੇ ਨਾ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ। ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਹੁਣ ਤੇ ਭੂਤ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਗ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਵੀ ਸਿੱਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਨਾਲ ਮੈਸੇਜ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੱਗਤ ਮਿਲਣਗੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ?

ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ! ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ। ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਖਾਉਣ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰੇ ਜੋ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ? ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਵਾਲੇ ਕਪੜੇ ਤਾਂ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿੰਗਾਰਾਂ? ਉਹ ਹੁਸੈਨ ਦਾ ਘੋੜਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਫਿਰ ਬੈਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੈਲ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲ - ਗੋਲ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਲ ਵਿੱਚ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਭਲਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੈਲ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਜੋ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਾਂਗੇ।

2. ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਾਂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੂਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਭਵ: ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਜੋ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੂਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੁਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈਏ ਉਸਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਜਾਈਏ। ਹਾਂ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਹੀ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਲਤ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਕਹਿ ਕੇ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਹਾਰਾ ਦੇਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੋ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਜੋ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਵਤਾ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਾਰਡ ਵਰਕ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਹਾਰਡ (ਮਜ਼ਬੂਤ) ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਦੇਹ - ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਪਿਆਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ ਇਹ ਵੀ ਅਟੁੱਟ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਸ ਭਾਗੀਰਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਕੰਡੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਉਹ ਖਵਈਆ ਹੈ, ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ, ਪਾਪ ਕਾਟੇਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਿੰਤਰ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ...ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਕੰਡਿਆਂ ਰੂਪੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਰੂਪੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਮੈਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਾਂ? ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੰਡੇ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ...ਕਿਉਂਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੜਾ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਸ ਰੱਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵੀ ਫਿਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਜੇ ਇਸ ਭਾਗੀਰਥੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਸੰਸ਼ੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸੁੱਖ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਫੱਟ ਤੋਂ ਜਾਕੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਭ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਕਲ ਆਪ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੇ? ਅੱਜ ਇਹ ਘਰ - ਘਾਟ ਕੀ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਗੰਦ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ। ਸਭ ਵਿਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੁਛੇ ਫਾਦਰ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ, ਕੱਛ - ਮੱਛ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋਇਆ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੀ, ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਭ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿਸ਼ ਪੀਣਾ ਛੱਡੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ, ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਬਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਬਾ, ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਬਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਆਤਮਾ ਇਹਨਾਂ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਉ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਸ਼ਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਬੱਚਾ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ। ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਕਿੱਥੇ ਦੇਹ - ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੰਡੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਬਦਲੇ ਦੇਹ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ? ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਈਆਂ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ

ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਇਹ ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਈ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਸਤਸੰਗ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਤ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਾਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਹੇ ਸੋਭਾਗਿਆ।

ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਪਾਰ੍ਹ ਹੁਣ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਾਈਟ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਦੈਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਖ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਉੱਥੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇੰਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਸ। ਦੂਸਰੀ ਕੋਈ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ। (ਸਰਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਇਹ ਖਾਲ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭੱਜਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਇੱਥੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਕੰਡੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਖੇਲਪਾਲ। ਮੀਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੀਰਾ ਕੋਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਗਈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਸ ਬੈਕੁੰਠ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਖਕੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ.....ਬਾਪ ਭੀਤਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਸਿੱਖੋਗੇ ਤਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਗਏ ਗਟਰ ਦੇ ਵਿੱਚ (ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ) ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਬਾਪ ਦਾ ਬਨੰਤੀ ਸੁਨੰਤੀ, ਸੁਣਾਵੰਤੀ, ਫਿਰ ਭਾਗੰਤੀ ਅਹੇ ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ, ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਬਣਿਆ-ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੱਛਰ ਉਡਿਆ, ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਉੱਡੇਗਾ। ਇਸ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮਖੇਤਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿਚੋਂ ਆਏ ਹਨ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਣ।

ਹੁਣ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਤਿਤ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ। ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ, ਆਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹੋਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੁਝ ਘੱਟ, ਇਸਲਾਮੀ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਝਾੜ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਡੀਟੀ ਧਰਮ

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 3 ਧਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਜੁੱ ਮਿਸਲ ਬਹੁਤ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਕੈਂਡ ਬਾਈ ਸੇਕੈਂਡ ਟਿੱਕ - ਟਿੱਕ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੇਕੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੇਵਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਚਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਯੋਗ ਦੀ ਚਿਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਬਾਈਪਲਾਟ ਹਨ। ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਰੋਜ਼ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਚਾਰਟ ਵੀ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 2 - 4 ਦਿਨ ਲਿਖਕੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਓਨਾ (ਖਿਆਲ) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਹਿਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ।

2. ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸਕੰਲਪ, ਸਮੇਂ, ਵਿ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਸੋਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਂਦੇ ਸਮੇਂ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਸਾਂਤੀ, ਅਨੰਦ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਹਰ ਕਰਮਇੰਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਪਣੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵਿ੍ਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਯੋਗੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਦ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਰਵਿਸੇਬਲ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਾ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੋਂ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 2. ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਇਹ ਪੁੰਨ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਆਪਣੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ - ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦੀ 100 ਗੁਣਾਂ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮਤ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਜੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਰਾਈਟ - ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲੜਾਈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਰਾਂਗ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਰਾਈਟ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਖਾਓਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਹੈ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਗਫਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਦੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਹੋਗੇ ਉਹ ਅਸੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਜਰੂਰ। ਪਰ ਕਈ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਮੱਤ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ। ਰੱਬ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਣ - ਪਾਣ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅਭੇਗਤਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਨੰਬਰਵਨ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਦਾ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਰਾਂਗ ਰਸਤੇ ਤੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰਾਈਟ ਰਸਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰੱਬ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ। ਸਦਗਤੀ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੁਰਗਤੀ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਿਛਾੜੀ ਆਕੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੌਤ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਕੁਰਾਨ, ਬਾਈਬਲ ਆਦਿ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਕਈ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਆਦਿ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸੋ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਵੀ ਕਰੋੜਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਤੀ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਹੋ ਰਾਮ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸੀ। ਕਿੱਥੇ ਬੈਰੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਕਿੱਥੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵ ਦਾ ਛੇਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਸੁੰਦਰ ਉਹ ਹੀ ਨੰਬਰ ਲਾਸ਼੍ਰੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਾਮ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਬਣੇ ਹਾਂ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ

ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਸੁੰਦਰ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ। ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕਾਲੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੇ ਜਿੱਤ ਪਏਗਾ ਉਹ ਹੀ ਜਗਤ ਜੀਤ ਬਣਨਗੇ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕਾਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦਿਨ, ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਥਵਾ ਪਾਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ... ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਗਪੇੜੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਈ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸੱਚ ਗੱਲਾਂ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਮਤਲਬ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਪ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਫਿਰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ, ਠਗੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗਰਵਮੈਂਟ ਪਕੜਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ - ਅਸੀਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜਾਨੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਜਾਨੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਕੋਈ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਬਾਪ ਜਾਣਨਗੇ ਫਿਰ ਕੀ? ਜੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਉਸਦਾ ਦੰਡ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣਗੇ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਦੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਦੰਡ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ ਬਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਘਰ। ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਨਮ ਬਾਈ ਜਨਮ ਡਰਟੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਸੁਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਹੀ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਪਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਚੱਪਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਆਉਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਡਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਘਰ। ਚੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਆਪਣਾ ਪੈਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਵੇਖੋ। ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ, ਕਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇ? ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ? ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਭਲੇ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਬੈਜਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਓ। ਇਸ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟਸ ਖੁਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਲਿਖਤ ਬੜੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਥੋੜਾ ਹੀ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਜੋ ਇੰਨਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦੀ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹੇਗਾ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਮੁਰਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਰਿਹਰਸਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਰਫ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਪਵੇਗੀ ਫਿਰ ਖੇਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੱਖਾਂ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਦੱਸਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ, ਕਮਾਲ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ। ਤੁਹਾਡਾ

ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕਦੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਮੁੱਖ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ - ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਜੋ ਪਾਪ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਯਾਦ, ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਵੀ ਨਿਕਾਲ ਦਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਤਾਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇੰਨੇ ਕਹਿ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉੱਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੂਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁਛੋ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਣ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਏ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ?

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਜੀਵਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸਫਲ ਤੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਰਿਹਾ ਮਤਲਬ ਵਿਧੀ ਹੋਈ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸੋਚਕੇ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰੋ ਫਿਰ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇ ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਜੀਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਸੱਤਿਅਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਸੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਕੇ ਦੈਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ ਦੇਹੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ ਸੇ ਕੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਗੀਤ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸੁਣੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਗਵਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਵੀ ਅਥਾਹ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਜਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਉਤਨੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਦੀ ਕਮਾਈ। ਇਹ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਤੀ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਤੱਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹੀ (ਆਤਮਾ) ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹਾਂ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਰਾਂਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਲਟਾ ਸਮਝ ਲੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਦੇਹ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਛੱਡਦੇ ਹੋ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸੰਸਕਾਰ ਆਸੂਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਇੱਕ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਦਰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਮੰਮਾ ਇਹ ਦੋਨੇ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਗੀਰਥ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੈਲ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਗੀਰਥ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਤਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਤੱਦ ਜਾ ਸਕਦੇ ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੋ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੈਰਿਸਟਰੀ, ਡਾਕਟਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਚਤਾ ਹੀ ਜਾਣੇ। ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਜੱਦ ਆਏ ਤੱਦ ਸੁਣਾਉਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ ਪਾਕੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਰਸਤਾ ਜਾਂ ਨਾਲੇਜ ਦੱਸੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੱਦ ਸੀ, ਕੈਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡਾ ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਪਰਮਾਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਸੂਰਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਬੰਦਰ ਦੀ ਸੀ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਨਾਲੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਓ - ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਸੁਵਿਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੰਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁੱਖ ਭਾਸਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਗੰਦ ਤੋਂ ਕੱਢਣ। ਮਨੁੱਖ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨ। ਦੁਬਨ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪਏ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਣਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਅੱਧਾ ਪੈਣਾ ਤਕ ਲੈ ਜਾਓ ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਥ ਛੁਡਾ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ - ਦਿੰਦੇ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਪ ਹੀ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਹਿੰਸਕ ਸੇਨਾਵਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਹਿੰਸਕ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਹਿੰਸਾ ਦਾ। ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ - ਪਿਟਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਬਲ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਹਿੰਸਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਕਿਸ ਦਾ ਵੈਰਾਗ? ਭਗਤੀ ਦਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵਿਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸੀ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਸੰਗਮ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ! ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਝਾੜ ਨੂੰ ਤੁਫਾਨ ਵੀ ਲੱਗਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਪੱਤੇ ਝੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਫੁਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਫਾਨ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਫਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੁਫਾਨ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਬਾਹੂਬਲ, ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਅਥਵਾ ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਅੱਖਰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਯੋਗ - ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਯਾਦ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਿਅਲਾਈਜ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਅਤਿ ਸੁਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਨਾ ਆਤਮਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਇਹ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਵੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ - ਰੱਖਦੇ ਜੱਦ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਦ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁਟੇਗਾ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਲਗੇਗੀ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੱਦ ਤਕ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਲੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਾਬਜ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਰ ਕੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਾਇੰਸ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦਾ ਮੌਤ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਰੁਆ ਮੌਤ

ਮਲੁਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਰੇ, ਵਿਨਾਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਚੱਕਰ ਤੇ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਓ। ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਛਪਵਾਓ - ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਪਰ ਕੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰਜਾ ਤਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਜਿਲ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਵੀ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਦਵਤ ਮੈਂਡਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਅੱਜ ਇਹ ਕੀਤਾ...ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਚੈਤੰਨ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ। ਤੁਸੀਂ ਚੈਤੰਨ ਵਿੱਚ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ - ਰੱਖਦੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇ।
2. ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਤੱਵਿਆ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਲਾਈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਸਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਰੰਗ ਦੀ ਲਾਈਟ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਰੀ ਲਾਈਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਲਾਈਟ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਸਥੂਲ ਲਾਈਟ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦੀ ਲਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਸਥੂਲ ਲਾਈਟ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਰੂਹਾਨੀ ਲਾਈਟ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਜਾਣੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਗੁਆਉਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਉਸਤਾਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਖੂਬ ਕਰੋਗੇ। ਮਾਇਆਜੀਤ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ, ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਲਵ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁੰਨ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਗੰਗਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਧੋਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਮਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਧੂਲਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਾਪ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਕੱਚੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੜੇਗੀ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜੀਤੇ ਜਗਤ ਜੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਮਰਥ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਆਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਖੂਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜੱਦ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਸੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇੰਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਬੱਚੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਲਿੱਖਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਵਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗਾਡ - ਗਾਡੇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਥੂਲਵਤਨ ਸਭ ਯਾਦ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ - ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਮੂਵੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੂਵੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੀ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ, ਮੂਵੀ, ਟਾਕੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਹੀ ਓਨਾ ਲੱਗਾ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦਿਉ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸੰਭਾਲੇ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਹੋਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵੱਲ ਰਹੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਡਾਓ, ਪਿਲਾਓ, ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਓ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵੱਲ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਉਸ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਪਾਰੂ ਵੀ ਹੁਣ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਚੱਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਭਾਸਦੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੱਦ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਣੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਇੱਕ ਟਿਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਿਕ ਦਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਣ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਸੀ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਾਪਿਸ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਵਰ, ਵਧੂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਈਡਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਸੁਰਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਹੋ ਇੱਕ ਰਾਮ ਦੀ। ਰਾਮ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਰਾਵਨਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਇਹ ਰਾਵਨਰਾਜ ਹੈ, ਪਰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਾਇਮਿੰਟਸ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ - ਇਹ ਲਿੱਖ ਦੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੀ ਨਾਮ ਹਨ।

ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੋਨਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਹਠਯੋਗੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਫਿਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗੀ? ਬੋਲੋ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕੀ? ਅਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਅਨਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਫਿਰ ਕੀ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਹਨ।

ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਛੇ ਹੋਰ ਖੰਡ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਖੰਡ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਖੰਡ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰੱਬ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਰੱਬ ਕੌਣ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਪੂਰਨਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਮੇਸ਼ ਬਿਲਵਰਡ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਉਹ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਾਜ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਰਾਜ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ,

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਘੱਟ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਸ ਨੇ ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਯਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਣਾ। ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਯੋਗ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਠਹਰੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਕਦੀ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਠੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਪਹਿਲਵਾਨ ਵੇਖ ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਸਰੀਰ ਮਿੱਟੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰੋਣਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ। ਉਹ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਫਿਰ ਮਿਲੇਗੀ ਕੀ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸਰੀਰ ਲੀਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਬਾਬਾ ਭੋਲਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਚਾਵਲ ਦੇ ਬਦਲੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਅਨਾੜੀ ਵਪਾਰੀ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ਼ ਭਰ ਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਦਾ ਲੈਣਗੇ ਥੋੜੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਚਾਵਲ ਦੇ ਬਦਲੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਭੋਲਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬਣ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਹੈ ਤਦ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਓ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਰਜਾਈ ਲੈਣ। ਸੋ ਵੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਅੱਛਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਹੋਏ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾਕੇ ਪੂਰਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੀ ਤਰਫ ਲੱਗੀ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਜ਼ਾਰ ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਾਰ ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਭੁਜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਵੈਸੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਭੁਜਾ ਰੂਪੀ ਬੱਚੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਿਜੇਗ ਹੈ। ਜੱਦ ਤਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਤੱਦ ਤਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਜੁਦਾਈ ਦਾ ਪਰਦਾ ਪਾ ਵਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਓ, ਗੁਣਗਾਨ ਕਰੋ ਪਰ ਘਾਇਲ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਹੀ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੋਲੀ (ਸਿਤਾਰੇ)

ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹੋਲੀ ਸੂਰਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀ ਸੂਰਸ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀਮਯ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ, ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਸੁਖੀ ਸੰਸਾਰ, ਸਵਰਨ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਹਲਚਲ ਮਚਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਰਵ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਿਤਾਰੇ, ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਨਾਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ, ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ, ਸੁੱਖ ਸਰੂਪ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ, ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ, ਸਭ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਝਲਕ ਕਿੰਨੀ ਹੈ? ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸਪੀਡ ਕਿੰਨੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਪੀਡ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸਪੀਡ ਆਪੇ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੋੜ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਵੈਰਾਇਟੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਇੱਛੁਕ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਕਤ ਅਜਿਹਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਇੱਛੁਕ ਹੋਣਗੇ। ਲੱਭਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਚਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਥੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਸਰਚ ਕਰਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਥੱਕ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਰਿਸਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਆਵੇਗਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾ ਲਵੋ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਣ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਿਸਰਚ ਕਰੋ। ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਫਿਰ ਵੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਗੁਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਜਨਰਲ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਰੇਕ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੂਜਣ ਵੀ ਉਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰੂਪ ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਧਨ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵਗੁਣ, ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਸਰਚ ਕਰ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਓ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੁਣ ਦੀ, ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰਿਸਰਚ ਕਰੋ। ਹਰ ਗੁਣ ਦੀ ਮਹੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਮਹੀਨਤਾ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਸਟੇਜਜ਼ ਦਾ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਸਟੇਜਜ਼ ਦੀ ਮਹੀਨਤਾ ਨਾਲ ਰਿਸਰਚ ਕਰੋ, ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਡੀਪ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਕਰੋ। ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ - ਉੱਪਰ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਗੁਪਤ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਕੋਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ, ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਟ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਪਰਦਾ ਸਵਤ : ਹੀ ਖੁਲ ਜਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਰਿਸਰਚ ਕਰੋ। ਸਰਚ ਲਾਈਟ ਬਣੋ, ਤੱਦ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਲਾਈਟ ਦੀ ਕਿਰਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ

ਕਰਮ ਗੋਲਡ ਹੋਵੇ। ਗੋਲਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਹੋ। ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਰਸਨਾਥ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਪਾਰਸਨਾਥ ਸਮਝੋ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਲੋਹੇ ਸਮਾਨ ਆਤਮਾ ਹੋ ਪਰ ਪਾਰਸ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਲੋਹਾ ਵੀ ਪਾਰਸ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਲੋਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ। ਮੈਂ ਪਾਰਸ ਹਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਪਾਰਸ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰਸ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਲੱਛਣ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਤੱਦ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਘਬਰਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਫਲਾਣਾ ਸਿਤਾਰਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ, ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਆ ਗਏ। ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਆ ਗਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੂਰਬੀਨਾਂ ਲੈਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ, ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਵਰ੍ਹਾ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ। ਅੱਛਾ - ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੀ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਮਰਜ ਕੀਤਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੀ ਸੀ?

ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਤਾਂ ਸਪੀਕਰਸ ਹੀ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਦੀ ਸਟੇਜ ਮਤਲਬ ਸਪੀਕਰਸ ਦੀ ਸਟੇਜ। ਇਹ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਸ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਘਟ ਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਆਦਾ ਹੋ। ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਪੀਕਰਸ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਰੂਪਰੇਖਾ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੱਧਾ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਭਾਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਚੱਲੇ ਪਰ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਛੋਟਾ - ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ, ਇੱਕ ਕੁਮਾਰੀ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯੁਗਲ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਯੁਗਲ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋ। ਉਹ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੋ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਦੀ ਲਾਈਟ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਸਾਧਾਰਨ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਤਿੰਨ - ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨਸ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਕੀ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਣਾ ਲਈ। ਛੋਟਾ - ਜਿਹਾ ਕੁਮਾਰ ਮਤਲਬ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਬੱਚੀ ਸੁਣਾਏ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨਸ ਮਿਲੇ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਕੀ ਮਿਲਿਆ, ਬਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਯੁਗਲਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਰੱਸਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਕੀ ਮਿਲਿਆ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਕੀ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਤਿੰਨ - ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਬੋਲੇ। ਪਰ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਸਲੋਗਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ। ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਟਰਨ ਹੋਵੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਈਟ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਜਾਏਗਾ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਡਰਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੀਨ ਹੋਵੇ। ਭਾਸ਼ਣ ਹੋਵੇ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਥੋੜਾ ਬੋਲੇ। 3 ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਇਸੇ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਰਗ ਦੇ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਬਿਜਨਸਮੈਨ ਹੋਵੇ, ਆਫ਼ਿਸਰ ਹੋਵੇ..... ਇਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਰਗ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ - ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਕਿ ਆਫ਼ਿਸਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਵੀ ਕਿਹੜੀ ਮੁੱਖ ਗੋਲਡਨ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਉਣ। ਹੋਣਗੇ ਭਾਸ਼ਣ ਹੀ ਪਰ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਥੋੜੀ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਿੰਨ - ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ, ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ ਪਰ ਅਨੇਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲੈਣ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਹੋ ਜੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਹ ਲਕਸ਼ੇ ਰੱਖੇ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਜਿਵੇਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਬ੍ਰੇਕ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਇਸ ਵਾਰੀ ਇਸ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਹਾਂ, ਬੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਭ ਦੇ ਵਕਤ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਵੇਂ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਅੱਗੇ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮਝੋ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦੀ ਭੱਠੀ ਹੈ ਤੱਦ ਭਾਸ਼ਣ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਸ਼ਨਾ ਵਧੀਆ ਆਈ ਸੀ। ਭਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਨਾ ਵੀ ਤਾਂ ਆਵੇ ਨਾ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਆਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਵੇਖਣ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਓ ਜੇ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹਲਚਲ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਥੋੜੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣ। ਇਵੇਂ ਲਗੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹੈ। ਕਲੂਰਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵੇਂ ਹੱਸਣਾ ਬਹਿਲਣਾ ਪਰ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੁੰਦਾ ਉਵੇਂ ਦੂਜੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਉਸੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਓ। ਸਾਰਟ ਅਤੇ ਸਵੀਟ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਲੀ ਬੋਲਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਲੀ ਬੋਲਣਗੇ। ਅੱਛਾ - ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਤਾਰਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਮਨਾਓ। ਨਾ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ

ਆਓ, ਨਾ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ। ਹਲਚਲ ਮਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਪ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਮਾਸਟਰ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣ ਪਾਰਸ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਰਵ ਨੂੰ ਪਾਰਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਰਤਨ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਰਚਲਾਈਟ ਬਣ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ - ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਟੀਚਰਸ ਨਾਲ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਠੇਕਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ, ਨਵਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕੇ ਤੇ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਪੱਕਾ ਬਣਾਓ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਤਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ! ਅੱਛਾ!

2- ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ। ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਮਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਚੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਵਤਾ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਹੈ ਹੀ ਕੀ। ਤਾਂ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਹਾਂ ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ - ਸਵੇਰੇ 6 ਬਜੇ ਗੁਰੂਵਾਰ - ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਅਤੇ ਇਸੀ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੀ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਹਰ ਘੜੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਅਰਥਾਤ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹੋ, ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡ ਮਾਰਨਿੰਗ!

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਐਗਜਾਂਪਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਹਯੋਗੀ ਭਵ:
ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਐਗਜਾਂਪਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਜੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਹਨ ਉਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਜੀਵਨ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ। ਜੱਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰ ਲੈਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਪੂਰਵਕ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਸਟੇਜ ਵੀ ਸਵਤ : ਬਣ ਜਾਏਗੀ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਏਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬਾਪ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਹੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਵੀ ਉਹ ਦਿੰਦਾ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਦਾਤਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।
- ਗੀਤ:-** ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਗੀਤ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਣੀ ਖੁਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਰਾਤ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਹੀ ਰਾਤ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚ ਧੱਕਾ ਖਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਰਾਤ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਆਏ ਹੋ ਦਿਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਹੋਰ ਕੁਝ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਸੁਖਧਾਮ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਰਾਵਣਰਾਜ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਪਤਿਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ - ਤਿਲ ਆਦਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਵਾਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਬਾਪ, ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਇੰਨਾ ਕੋਈ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਜੇ ਕਹਿਣ ਰੱਬ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਆ ਜਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਕਾਰਨ ਨਿਧਨਦੇ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਧਨੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਧਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ! ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਧਨੀਧਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੇਸ਼ਨ - ਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁਰਸ਼ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਰੱਬ ਬਾਪ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖ - ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਰਮਧਾਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਨੂੰ ਪਰਮਧਾਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮ ਮਤਲਬ ਪਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਸ੍ਵਰਗ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਹੈ ਪਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਸੁੱਖ - ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਂਗ। ਸ੍ਵਰਗ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਕਲਯੁਗ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕਲਯੁਗੀ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗੀ, ਪੁਰਸ਼ ਕਲਯੁਗੀ..... ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੀ, ਪੁਰਸ਼ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਡੇ ਦਾ ਕੰਡਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ 21 ਜਨਮ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਹ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਫਜ਼ੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਵਣ ਕੌਣ ਹੈ? ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖਤਮ। ਉੱਥੇ ਇਹ

ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਤਾਂ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਜਾਂ ਥਕਾਵਟ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਮਾਇਆ ਕਿਤੇ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਕੱਟ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਚਾਰਟ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਕਿੱਥੇ ਮਨ ਭੱਜਿਆ? ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰੋ, ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਵੇਖੇਗੀ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਬਹਾਦਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਤੇ ਚੰਗਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਪਹਿਰਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਘਰਬਾਰ ਸਾਂਭੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਭੀਖ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਠਯੋਗੀ ਹੋ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੱਬ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਰਵੇਤਮ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਮ ਪਰੁਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਨਿਸ਼ਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਰਤਬਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਮਰਤਬੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਮਿਲੀ। ਜਾਕੇ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਵੀ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਸੇ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਮੈਂ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਥੋੜੀ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੋ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਿਆ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੱਤ ਤਵਮ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਤੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਬੰਧਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਦਾ ਬੰਧਨ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੋ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨਗੇ। ਦਿਲ ਤੇ ਉਹ ਚੜ੍ਹਦੇ ਜੋ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪੈਸਾ - ਕੈਡੀ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰੱਖੜੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬੋਲੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਦਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਇਹ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣੇਗੇ। ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਪੈਸਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁਟੇ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਸਭ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ - ਬੋਲੋ, ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫੁਲ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਕੰਡੇ ਬਣੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਹਾਂ, ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੇਡ ਸਾਰਾ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗਾ? ਉਵੇਂ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਟਕ ਵੀ ਕਿਸ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਜੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਸੇ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿਕਾਰੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਹੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਓਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦਵਾਰਕਾ ਕੋਈ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਥੱਲੇ ਹੈ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਏਗੀ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਤਨਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਲੀਆਂ ਭਰ ਕੇ

ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਅਸੁਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਥਾਲੀਆਂ ਭਰ ਕੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰੀ। ਸੰਕਰ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭੰਗ - ਧਤੂਰਾ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਧਨ ਦੇ। ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਸੰਕਰ ਦੀ ਵੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਗਲਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਆਦਿ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ ਦਾ ਬਣੀਏ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਲੜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਹੂਬਲ ਵਾਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਬਲ ਨਾਲ ਸਾਇੰਸ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਐਰੋਪਲੇਨ ਇਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਚਪਟੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਭੱਜਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਜਾਓਗੇ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੰਦ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਖਾਨ - ਪਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾਲ ਭਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਂ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿਉ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁਟੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੁਆਰਾ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਜਾਂ ਸੰਤੋਸ਼ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਵੀਰ ਭਵ

ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਹਾੜ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵੀ ਰਾਈ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰਾਈ ਅਰਥਾਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋ ਪਰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰਹੇ ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਮਹਾਵੀਰ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਏ, ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰੂਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਵਈਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਲੰਗਰ ਉੱਠ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਾਦੂਗਰ ਬਾਪ ਦੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?

ਉੱਤਰ:- ਕੋਡੀ ਵਰਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗੀ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਬਾਗਵਾਨ ਬਣ ਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜਾਦੂਗਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਪ ਵਰਗਾ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਾ ਉਹ ਕਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਨਾ ਉਹ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਾਲੋਅਰਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਵੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਕੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਬੇਸਮਝ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਾਇਕ, ਇੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਰੱਬ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧੰਧੇ ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦ ਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੋ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ, ਇਹ ਹੁੰਦਾ.....। ਅਰੇ, ਮੁਰਲੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀਏ? ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਉਂਗਲੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ, ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਣ ਹਨ - ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਤਾਂ ਚਲਨ ਇਵੇਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਹੀ ਉਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪੈਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਪੈਰ ਉੱਠ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਟ (ਨਾਂਵ) ਦਾ ਲੰਗਰ ਉਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਖਵਈਆ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਬਾਗਵਾਨ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਕੋਡੀ ਵਰਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਜਾਦੂਗਰ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਠੱਗਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਕਾਲ। ਬਹੁਤ ਧੁੰਨ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੈ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਿਉਂ ਕਹਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਨਾ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਲੋਕ ਹੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੱਦ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਵੇਂ ਘਰ ਤੋਂ ਨਫਰਤ, ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਘਰ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੋ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਵਰਲਡ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਦੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ, ਹੈਵਿਨ, ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼, ਬੈਕੁੰਠ ਆਦਿ.....ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਹੇਲ, ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ, ਰੇਰਵ ਨਰਕ, ਕੰਸਪੁਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੇਖੋ ਹਾਲ ਕੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਪਰਜਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੀ ਸਟੈਂਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਬਾਪ। ਫਿਰ ਸੇਕੇਂਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਕੋਣ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਤਾਂ ਪਹਿਰਵਾਇਸ ਆਦਿ ਹੀ ਕਿਹੜੀ ਬਣਾ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ

ਹਨ ਉਹ ਭੰਗ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਧਤੂਰਾ ਖਾਂਦੇ..... ਇਹ ਤਾਂ ਇੰਸਲਟ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ - ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਵੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ, ਸੰਕਰ ਦੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਪਾਪ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹਨ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਦਾੜੀ ਮੁੱਛ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਉਹ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ? ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੈਤਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਰਫ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਆਦਿ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਸਰਸਵਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਏ? ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤੱਦ ਤਕ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਸਦਾ ਜੇ ਪਾਰੂ ਹੈ ਉਹ ਉਹੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧ ਨੇ ਕੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ, ਕਦੋਂ ਆਇਆ, ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ - ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਉਹ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਹੈ, ਬਾਪ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਸਦਗਤੀ ਤਾਂ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਚਤਾ ਠਹਿਰੇ, ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕਹੇਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਓ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੇਲ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਮਿਲੋ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਮਿਲੋ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰੇ - ਕੁੱਟੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ, ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਜਾਸਤੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਸਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ। ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਰੋਜ਼ ਮਾਰ ਖਾਓ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੀਆਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਭਲਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਮਾਰ ਤੇ ਤਾਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਜਲ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਗੰਗਾ ਦਾ ਤਟ ਹੋਵੇ, ਤੱਦ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੱਦ ਮਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਯਾਦ ਹੋਵੇ। ਬਸ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਮਲਕੀਅਤ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਏਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਏਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਲਈ (ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ) ਮਾਰ ਦੇਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਗੁਪਤ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੜਾਈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਈ ਨਾ।

ਅੱਜਕਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਨਵ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਲਿਖ ਦੇ ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੈਵਨ। ਦੇਨੇ ਅੱਖਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਗਜੀਬਿਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਆਕੇ ਵੇਖੋ। ਗੇਟਵੇ ਟੂ ਨਿਊ ਵਰਲਡ, ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਲੜਾਈ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗੇਟਸ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਰੱਬ ਆਇਆ ਸੀ, ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੂਨ (ਚੰਦ) ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਧਰਤੀ ਹੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਇੰਨਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੀ ਹੈ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਿਅਲ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਰਲਡ। ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੱਲੋ ਘਰ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵੱਲ ਦੌੜਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਲਾਣਾ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਬੈਠੋ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਵਲ ਰਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਦਾ ਬੱਚਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਮਾਚਾਰ ਆਇਆ ਬੀਮਾਰ ਹੈ। ਬਸ, ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ

ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਕੋਈ ਦਾ ਪਤੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਥਲ - ਪਾਥਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਵੀ ਅਹੋ ਸੋਭਾਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਥਵਾ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੰਨਣਗੇ? ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਤਾਂ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣਗੇ ਵੀ। ਨਵੀਂ ਸੋ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਸੋ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਦੇ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਣੋਗੇ? ਵਾਹ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ! ਅੱਛਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਬੋਝਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਜਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਾਪ ਵੀ ਜਲ ਜਾਂਦੇ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਭਗਤ ਹਨ ਨਾ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਪੂਜਯ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਿਨਟ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਲੰਗਰ ਉਠਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਰੋਰਵ ਨਰਕ, ਕੰਸ ਪੁਰੀ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਬੈਕੁੰਠਪੁਰੀ ਵਿੱਚ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰਮੂਰਤ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁੰਮ ਹੋਕੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਇਸੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ। ਜੱਦ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬਣਨ ਦੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਸਲਈ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਓ। ਭਾਸ਼ਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਆਪ ਭਾਸ਼ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ - ਤੱਦ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਅਲਾਹ ਲੋਕ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਮੰਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਮੁੰਝਣਗੇ ਨਹੀਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਸਭ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਲਾਕਪ (ਬੰਦ) ਕਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰੋ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਸ਼ਬਦ ਕੋਣ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਹਰ ਬੋਲ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਜੇ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਅਰਥ ਦੇ ਬਿਨਾ ਅਨਰਥ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ, ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਓ ਪ੍ਰਭੂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੀਤ ਆਦਿ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤਕਲੀਫ਼ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਚੱਲਦੀ ਹੈ - ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਿਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਕਰਨਾ, ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਭ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਇਦਮੁਜੀਬ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਹਿਸਟਰੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਇਹ ਝਾੜ ਫਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਏਗਾ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਗੱਲ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੇ ਗੱਲ ਕਰਣਗੇ ਸੋ ਅਨਰਥ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੇ ਗੱਲ ਕਰਣਗੇ ਅਰਥ ਸਹਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਲ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਡਿਫੀਕਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਰੱਬ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਛੁੱਟ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਇਮ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਕਿਸ ਨਾ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਮਝਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਟਾਈਮ ਮੁਕਰਰ ਕਰ ਦੋ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਲਿਖਣ ਦਾ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੰਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੈਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਖਤਮ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕਦੀ ਗ੍ਰਾਹਕ ਆਏ ਤਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਮੇਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਕਪ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਏ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਵਸੀਕਰਣ ਮੰਤਰ, ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸੀ ਅਦ੍ਵੈਤ ਭਗਤੀ, ਇੱਕ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਉਸ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਆਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਇਹ ਭਗਤੀ ਕਲਟ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ ਫਿਰ ਵਿਭਿਚਾਰੀ ਭਗਤ ਬਣਨ ਨਾਲ ਦਵੈਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਤੱਦ ਥੋੜਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੰਤਰ ਵੀ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਸੁਣੋ, ਇੱਥੇ ਦੋਹਰਾਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਉੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਵੀ ਸਭ ਉਸ ਨੂੰ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਸੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਕੌਣ ਹੈ! ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਅੱਗੋਂ ਜਨਮ ਕਿਹੜਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੋ, ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ। ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਤੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦਾਵਾ ਜਮਾਉਂਦੀ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੋਈ ਇੱਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਯੋਗ ਬਲ ਦੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਇੰਟਰਫਿਯਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਗੂਰੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਲੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਨੇ ਅੰਗੂਰੀ ਲਗਾਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਸ ਪਓ, ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਕੈਰਵ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਜੱਦ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਕ - ਦੋ ਗਜ ਜਮੀਨ ਦੇ ਲਈ ਗਲਾ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਉਥੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ, ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਜਦ ਕਿ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਰਜਾਈ ਦੇਣ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਥੱਕੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਉਹ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਉਤਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਨੇਕ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਿਅਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਝੱਟ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲੋ, ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੇ ਹੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈਵਿਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕਦੀ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਨਾ, ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਗ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਜੱਦ ਕਿ ਇੰਨੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਹੋਰ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਾਦ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਉਹ ਧਰਮ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ? ਕੋਈ ਦਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਵੈਸੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੀ ਆਕੇ ਫਿਰ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਕਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮੁਖ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕੰਮ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਗੁਪਤ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਗੋਦਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਵੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਵੇਖਿਆ ਕਹੀਏ ਜਾਂ ਜਾਣਾ ਕਹੀਏ - ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅੱਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਰਾਮ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਪਿੱਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੇਲਪਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਅੱਗੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੱਦ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲੇਗੀ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਥੱਲੇ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉੰਨਾ

ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ..... ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁੱਖ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਏਗਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੀ ਗੱਦੀ ਆਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਗੱਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਵਿਅਰਥ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਖੁਬ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰੀਏ, ਪੁੱਤਰ ਪੋਤਰੇ ਖਾਣਗੇ, ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਏਗਾ, ਬੈਂਕ ਲਾਕਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੀਏ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਰਵਮੈਂਟ ਛੱਡੇਗੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਦਾ ਜਾਸਤੀ ਖਿਆਲ ਨਾ ਕਰ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰਣਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਗ਼ੈਰ ਖਾਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਪਰ ਕਿਸ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਤਦਬੀਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀਣ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਾਫ ਦਿਲ ਬਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਭ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤਾ ਕਰਨੇ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਸਮਝਦਾਰ ਭਵ: ਜੋ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ, ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਵਾਸਤਿਕਾ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਸਤਿਕਾ, ਸਵ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗਣੇਸ਼ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ। ਆਪ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ, ਇਸਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੁਰੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੇ, ਕੁਸੰਗ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਉੱਛਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਛਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪੱਲਵ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੱਮਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਾਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੁੱਖ ਹੈ ਤੱਦ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ਜਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਰਾਮਾਇਣ ਆਦਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਢੇਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਸ, ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਕਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਪ੍ਰਿੰਸਿਪਲਟਰ। ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੋ ਵੀ ਉਹ ਕੋਈ ਸਭ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ। ਇੱਥੇ ਸਮੁੱਖ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਆਏਗਾ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰੋ, ਕੁਸੰਗ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫੱਸੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਕੀ ਪਾਪ ਕੀਤੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਜਾਕੇ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਚਲਾ ਜਾਏਗਾ। ਸਾਡਾ - ਸਾਡਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਦਿਲ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਚੱਲੇ ਆਪਣੇ ਵਤਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਵਤਨ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੱਲਵ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੱਮਤਵ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਪੇਟ ਕੋਈ ਜਾਸਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ, ਫਾਲਤੂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਖਰਚਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉੱਛਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਤੇ, ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ। ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਸੀਤੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰੀਅਲ ਲਵ, ਦੂਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਰਟੀਫ਼ਿਸ਼ਲ ਲਵ। ਰੀਅਲ ਲਵ ਬਾਪ ਨਾਲ ਤੱਦ ਹੋਵੇ ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਟੀਫ਼ਿਸ਼ਲ ਲਵ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਦੀ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮਰ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਰਮ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਾਈਸਟ ਆਇਆ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ, ਧਰਮ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸੁਜਾਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿੱਗਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਐਸੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਲਵੋ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾ ਖਾਓ ਅਤੇ

ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਜਾਸਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਹਿਣਗੇ ਆਪ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਸਿਖਾਉਣਗੇ? ਬੇਲੇ, ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਉਮੰਗ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 10-15 ਦਿਨ ਮੇਲਾ ਚੱਲਿਆ ਫਿਰ ਖਤਮ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮਿਲਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚਾ ਮੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਲਾ ਬੰਦ ਤੱਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੱਦ ਸਰਵਿਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਰਾਏ ਕਰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਕੋਈ ਮਦਦ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੁਲਹੇਲਾਲ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਫਿਕਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸਿੱਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਨੱਕ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਪਿੱਠ ਦਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬਾਈਸਕੋਪ (ਸਿਨੇਮਾ) ਆਦਿ ਵੇਖਣ ਦੀ ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਸਕੋਪ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਡਰਟੀ ਹੈ, ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸੂਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬੰਦਰ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਇਸ ਤੇ ਰਾਮਾਇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਫਲ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ 10-15 ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਭ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਓ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾ ਕੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ੍ਰਿ ਕਲਾਸ - 17-3-68

ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਦੋ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰੋ, ਪੁਆਇੰਟਸ ਐਡੀਸ਼ਨ ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਿਫਾਇਨ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋਗੇ। ਮੂਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ (ਗੀਤਾ ਤੇ ਰੱਬ ਤੇ) ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਜੈ ਪਾਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇ ਹੋ ਜਾਏਗੀ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ! ਸਮਝਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਝਾੜ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਾਮ ਦੀ ਚਮਾਟ ਖਾਧੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਾਈ ਚਟ। ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੁਝ ਘਾਟਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਮ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਪਹਿਣ ਜਗਤ ਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਤੋਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇਗੇ। ਰਜਿਸਟਰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਜੋ ਪਤਾ ਚੱਲੇ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਵਰਗਾ ਬਣਾਇਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਾਰਨਾ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਿੱਠਾ ਬਣੇਗੇ। ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਹਿਸਾਬ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਰਹਿਣਗੇ ਵੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਸੁਹਾਵਨਾ ਸਮੇਂ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਗੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਮਕਾਨ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ। ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਡੀ ਟ੍ਰਿਕਟੀ ਵੀ ਭਰਾ ਭਰਾ ਦੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਟ੍ਰਿਕਟੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੁਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਿਰਫ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਭਗਤੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਿੰਚਕ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਅਣਕਾਮਨ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਟੀਚਰਸ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣ ਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਦਰਕੰਟਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਅੰਬਾ ਮਿੱਠਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ ਖਿਲਾਉਂਦੀ ਪਿਲਾਉਂਦੀ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅੰਬਾ ਦਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੀ ਹੈ ਅਡਾਪਟਿਡ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਰੂਰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਮਾ ਨੇ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਮਾ ਦਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਮੇਲਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਲਵ ਹੈ, ਘਰ ਨਾਲ ਵੀ ਲਵ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਗੱਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ ਬੱਚਿਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਘਾਟਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਅੱਛਾ - ਗੁਡਨਾਈਟ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਕੁਸੰਗ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ, ਬਾਈਸਕੋਪ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਯਾਦ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਸਤਯੁਗੀ ਸ੍ਰਰਗ ਨਾਲੇ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਪ੍ਰਾਪੁ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ। ਹੁਣ ਆਪ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਦੇ ਹੋ, ਕਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਕਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਕਦੀ ਗਿਆਨ, ਕਦੀ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਕਦੀ ਪਰਮਾਤਮ ਗੋਦੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਦੇ। ਪਰਮਾਤਮ ਗੋਦੀ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਲਵਲੀਨ ਅਵਸਥਾ। ਇਹ ਗੋਦ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ - ਦਰਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਵੇਂ ਸਪੂਤ ਬਣੋ ਜੋ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾਬਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਦੇ ਵਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਸੂਰਗ ਦੀ ਤਰਫ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਨਰਕ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿਉ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਤਰਫ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ, ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਨਰਕ ਦੀ ਤਰਫ ਫੇਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਈ ਤੂਫਾਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੂਫਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਮਿਹਨਤ।
- ਗੀਤ:-** ਨਿਰਬਲ ਸੇ ਲੜਾਈ ਬਲਵਾਨ ਕੀ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਜੇ ਸੈਸੀਬਲ ਹਨ ਉਹ ਅਰਥ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੂਰਗ ਵੱਲ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰਦਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਦ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੱਦ ਸਾਡੇ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਏ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਦੇ ਦੁਆਰ ਖੁਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ। ਹੈਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੈਵਿਨ ਵੱਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਬਾਪ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੈਵਿਨ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਹੈਲ ਵੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਇਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੰਸ ਅਤੇ ਬੁਗਲੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੈ ਹੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਲ। ਉਹ ਹੈਲ ਵਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਹੈਵਿਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਣ। ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਹੈਲ ਵਲ ਹੈ, ਹੈਲ ਵਲ ਜਾਣ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਦੇ, ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਜਰੂਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਚੱਲੇਗਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਸ਼ਾਦੀ ਨਾ ਕਰੇ.....! ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹੈਲ ਵੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਕ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਬਣੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹੈਲ ਵਲ। ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਰਸਾਤਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੀ ਦਰਬਾਰ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਵੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ, ਨੀਲਮ ਪਰੀ, ਮਾਣਿਕ ਪਰੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਣ ਤਾਂ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਝਾੜ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਥੋੜਾ ਨਿਸਚਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਇੱਕ ਹੀ ਥੱਪੜ ਨਾਲ ਡਿੱਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦੀਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂਫਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਥਪੇੜ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਵੇਖ ਆਪ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਏ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤੁ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਫਰਤ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਨਫਰਤ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ, ਅੱਗੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੈਲ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੈ ਨਾ। ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਗੋਲੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ - ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੈਵਿਨ। ਇਸ ਗੋਲੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਸੀੜੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਵਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸਭ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਦੀਵਾਨੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ

ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਹੁਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਖੀ ਹੈ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਹਾਸਪਿਟਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਜਨਰਲ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਸਪੈਸ਼ਲ ਰੂਮ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਵੈਸਾ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਚੰਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸੰਭਾਲ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕਿੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ! ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ - ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੇ। ਜੇ ਸਾਡਾ ਭਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੱਟ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਹਿਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸੋਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਦੋ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਦੁੱਧ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਉਛਲ ਪਏਗੀ। ਸਮਝੋਗੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਾ ਦੇਣ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਗੇਟ ਖੁਲਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟਸ ਖੁਲਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਮਿਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੁਰਲੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਜੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ! ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹੋਣ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਣਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਥੋੜੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਤ ਬਾਪ, ਸਤ ਟੀਚਰ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਾਉਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਠੇਰ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਸਭ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਰਤਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਦਬੀਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਨਹੀਂ ਖਾਓ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੱਠਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਭ ਕੰਮ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਢੇਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਗਲੀ - ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੂਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੈਵਿਨ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੈਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਪੂਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਹੀ ਪੂਜਯ, ਰੱਬ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਹੀ ਰੱਬ ਹੋ, ਆਪ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੱਬ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਰੱਬ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਦਾਨ, ਇਕਦਮ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਬਾਬਾ, ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਪਦਮਗੁਣ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬਣਾਓ। ਗਰੀਬ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿਰਫ ਬੋਰਡ ਲਗਾ ਦੇ - ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੈਵਿਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਸ੍ਰਰਗ ਪਧਾਰੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਕਹੇਗਾ ਸ੍ਰਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦਾ

ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿਚ ਸੁਖੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਰਤਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਕੁਮਾਰੀ ਉਹ ਜੋ 21 ਕੁਲ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਉੱਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ.....ਇਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੁੰਨਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।।

2. ਮੁਰਲੀ ਕਦੀ ਵੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਜਯੀ ਰਤਨ ਬਣ ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਸਟਰ ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਭਵ:
ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਵਿਜਯੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਜਯ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਵਿਜਯੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੀਚਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਨੀਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਜਯੀ ਬੱਚੇ ਸਰਵ ਦੇ ਲਈ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਖੀਰਖੰਡ ਬਣਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਭ ਖੀਰ ਖੰਡ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤਕ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝੋ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਸਤਯੁਗ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ। ਵੱਡਿਆਂ - ਵੱਡਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪੋਪ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਪੀਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਝਗੜ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਫਿਰ ਬਣੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣ ਚੁਕੇ ਹੋ, ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰਾਵਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਛੋਟੇ ਅਥਵਾ ਵੱਡੇ ਸਭ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਵ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥੂਲ ਨੇਤਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਨੇਤਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ ਬਣੇ ਤੱਦ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਜਾਸਤੀ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਆਏ ਹਨ ਤੱਦ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਜਾ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੇ ਹਨ। ਜੁਦਾ - ਜੁਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤਕ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਕੋਈ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖੋ ਫੁੱਟ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਸੁਨਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਮਾਇਣ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਆਦਿ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਕਰੀਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਝਾੜ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗਾ। ਜਾਂਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ, ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਥਵਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਲੋਕ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਅੱਖ ਖੋਲਣ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ

ਵਿਨਾਸ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ ਕੇ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਕੀ ਸੰਕਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸੰਕਰ ਤਿੰਨ ਹਨ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ, ਵਿਨਾਸ ਦੇ ਲਈ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੁਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸੰਕਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਸੰਕਰ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ। ਜੇ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦਾ! ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਜੱਦ ਮਿਲੇ ਤੱਦ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਰਥ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਈਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਧੰਦਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸਦੀ ਆਪ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਫਸ ਜਾਵੇ। ਸੰਕਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫੱਸ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ। ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਭਾਸਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਉਥੇ ਕੋਈ ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਇੱਥੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੈਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆਵੀ, ਆਸੁਰੀ ਮੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੇਲਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਜਾਣ ਜਾਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਏ। ਇੰਨੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਥੋਂ ਲੈਕੇ ਆਵਾਂਗੇ! ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਲੀਲਾ। ਕਿਹੜੀ ਲੀਲਾ ਹੈ? ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੀਲਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੀਲਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ ਫਿਰ ਪਾਲਨਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਸਥਾਪਨਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਥੇ ਗਿਆ। ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਸ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਫ੍ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਰੂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਸੁਰੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਖਤਰੀ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਸੀ ਸੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੀ ਭੁਜਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਦਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਕਦੀ ਧਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਜਾਸਤੀ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੇ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੁਆਰਾ, ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਵੀ ਲੱਕੀ ਹੋ। ਵੇਖੋ, ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਦੈਵੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਕੀ ਹੋ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੀ ਜੈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਧਰਨੀ ਨਹੀਂ। ਧਰਨੀ ਆਦਿ ਜੋ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਜੱਦ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਧਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਚਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕੰਚਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੇਵਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਝੂਠੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਝੂਠਾ। ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਲ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ 24 ਕੈਰੇਟ ਸੀ। ਹੁਣ 9 ਕੈਰੇਟ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਚੌਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੋਣਗੇ, ਸੂਰਗ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ! ਉੱਥੇ ਦੇ ਸੁਬੀਰਸ ਆਦਿ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੀਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਫਲ ਹੀ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੁਕਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਜਵਲ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਰੀ ਹੋ, ਘਰ - ਬਾਰ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਫੁਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਾਟ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇ ਵਜੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਥੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਵੇਰੇ (ਜਲਦੀ) ਸੋ ਜਾਓ ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ ਉਠੋ। 3 ਤੋਂ 5 ਵਜੇ ਤਕ ਆਕੇ ਬੈਠੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਹੈ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਨੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਆ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਫਰਕ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖਣ ਕਿ ਬੱਚੇ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੀਲਾ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹਰ ਪਲ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜਯੀ ਭਵ: ਵਿਜਯੀ ਭਵ ਦੀ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾ ਹਰ ਪਲ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਬੇਸਹਾਰੇ ਅਤੇ ਅਕੇਲਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਦੀ ਉਦਾਸੀ ਜਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ, ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋਏ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮਪੈਨੀਅਨ ਬਣਾਓ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ - ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਹੋਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈਪੀ ਵੀ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਹੈਪੀ ਮਤਲਬ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਿਰਫ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਦੇਵਾਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਯਥਾਰਥ, ਵਿਅਰਥ, ਸਧਾਰਨ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਚੌਜ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ, ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦੀ ਫਲਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ! ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨਤਾ ਹੁਣ ਵੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ? ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੀ ਹੈ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ।

ਰੂਹਾਨੀ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਾਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਮਨ ਦੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜਾਂ ਇਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਵੈਭਵ, ਇੰਵੇਂ ਮਨ ਪਸੰਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ - ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਹਿੱਲਿਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਇਹ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਲੋਗਨ ਹੈ ਖਾਓ ਪਿਓ ਮੇਝ ਕਰੋ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਫਰਕ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹੋ! ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਹੰਸ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜੋ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਦਾ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ, ਉਸ ਲਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਦਲ ਹੋਰ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੰਸ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਬੱਚੇ ਲਕਸ਼ ਮਤਲਬ ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੰਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਲਕਸ਼, ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਨਾਮ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਮਨਪਸੰਦ, ਸੰਕਲਪ ਪਸੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਕਮੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ ਹੱਦ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਕੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸਲਈ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਸਲਈ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਜੀਵਨ ਅਪਣਾਈ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਮੇਝ ਕਲ ਮੂੰਝ, ਅੱਜ ਖੁਸ਼ੀ ਕਲ ਵਿਅਰਥ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਕਸ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ ਸਦੈਵ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਸਵਉਣਤੀ, ਸਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਈ? ਜਿੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉੱਥੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਹਰਿਆ - ਭਰਿਆ ਕਰਨਾ। ਸੇਵਾ ਅਰਥਾਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਨਾ ਕਿ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫਸਨਾ। ਉਲਝਣ, ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਮੂੰਝ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਮੇਝ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਮੂੰਝ, ਇਹ ਹਨ ਕੰਡੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ

ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਪਵੇ, ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ। ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ ਉਸ ਲਕਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸੁਖਸ਼ਮ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ। ਖੁਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ? ਕਿਤੇ ਸਾਈਡਸੀਨ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਜਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਡਸੀਨ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ, ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁਛੋ - ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹੋ! ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹਾਂ, ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅੰਦਰ ਅਲੌਕਿਕ ਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਗੀਆਂ। ਅਲਬੇਲੇਪਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਮੈਂ ਤੇ ਠੀਕ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਦੂਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਛਿੱਪ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਸੱਚ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਦੇ ਮਿੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸਲਈ ਧੋਖਾ ਕੱਢੋ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ। ਇਹ ਹੀ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਫਿਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜਾਂ ਸੂਫ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੂਫ ਦਵਾਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਸਵਤਾ ਹੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਉਹ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ, ਬਿਨਾਂ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰੇ ਸੂਫ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਆਏ ਕਿਸਲਈ ਹਨ, ਜਾਣਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾ ਕਿੱਥੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਦੇ ਕਰੇਗੇ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਹਿਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭਿਖਾਰੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋ। ਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਲਈ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਕਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਾਓ ਪਿਓ ਮੇਝ ਕਰੋ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਖਾਓ ਅਤੇ ਖਵਾਓ। ਮੇਝ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਝ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋ। ਅੱਛਾ -

ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੂਫ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇੰਨੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਫਲਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਦਾ ਹੇਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :-

1- ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਨਾ! ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ? ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਐਟਚਮੈਂਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਘਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗਦ ਬਣ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਰਹੋ। ਅੰਗਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ? ਇੰਨੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਜੇ ਪੈਰ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਮਾਇਆ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਹਿੱਲ ਜਾਵੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨਾ ਹਿੱਲੇ। ਮਾਇਆ ਖੁਦ ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਨਾ! ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ, ਇੰਨੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ। ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਚਿੰਤਾ। ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਦਵਾਈ ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਮਪਰੇਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾ ਸਕਣਗੇ। ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇੜਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅੱਗੇ ਦੌੜ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਪੈਰ ਅਚਲ ਰਹਿਣ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਹੀ ਪੈਰ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ, ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪੱਕੀ ਹੈ।

(2) ਸਦਾ ਬਾਪ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਜੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ? ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਲਿਹਾਰ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਬਲਵਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਬਲਿਹਾਰ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ-ਪਨ ਖਤਮ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਦੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਮੇਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹ- ਭਾਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ। ਤਾਂ ਮੇਰਾ- ਪਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਸਵਰੂਪ। ਉਹ ਕਦੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

" ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਵਕਤ - 14 ਜਨਵਰੀ ਮਕਰ ਸੰਗਰਾਂਦ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ"

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਦਾ ਖਾਣ ਅਤੇ ਖਵਾਉਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਿਲ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਲ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਿਲ ਦੇ ਸਮਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਮਾਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਤਿਲ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤਿਲ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਇਸਲਈ ਹੈ ਅਤਿ ਸੂਖਸਮ ਬਿੰਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਪਤੰਗ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤਿਲ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਿਲ ਸਦਾ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਹੀ ਤਿਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਰਤਾ ਮਤਲਬ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤਿਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਹੀ ਤਿਲ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਕੜਵੀ ਲਗਣਗੇ ਪਰ ਮਿੱਠਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਗਠਿਤ ਮਧੁਰਤਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਪਤੰਗ ਬਣ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ। ਤਾਂ ਮਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਬਣਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣੋ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਘੱਟ ਵਕਤ ਲਈ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਕੇ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਤਿਲ ਸਮਾਣ ਸਮਝ ਕੇ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ - ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ। ਤਿਲ ਦੇ ਵਾਂਗ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦਾਨ ਦੇਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਹੈ ਦਾਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ। ਸਮਝਾ।

ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨਾ, ਸਦਾ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸਮਝ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਮਹੱਤਵ। ਤਾਂ ਮਨਾ ਲਿਆ ਨਾ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਅੱਗ ਬਾਲ ਦਿੱਤੀ। ਅੱਗ ਬਾਲਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸ ਦਿਨ। ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਿਵਸ, ਉਹ ਸੰਗਰਾਂਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰੋਗੇ। ਅੱਛਾ - ਸਭਨੂੰ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗ

ਗੁੱਡਡਮਾਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਸ੍ਰਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਚੇਤੰਨ ਠਾਕੁਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੁਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੀਕਾਰਡ ਤੇ ਸੋਣ ਅਤੇ ਰੀਗਾਰਡ ਤੇ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਲਾਡਲੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ - ਇਸੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਝੁਲਦੇ ਰਹੋ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬਣੋ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲਾਕਕੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣਾ - ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ। ਸਦਾ ਇਸ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸ੍ਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਿਕਲਕੇ ਮੁਝ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਂਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਰਹੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੱਜ - ਧਜ ਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ (ਸਸੁਰ - ਘਰ) ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੱਜਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਹਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਪਿਅਰਘਰ ਤੋਂ ਸਸੁਰਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਵੀਟ ਚਿਲਡਰਨ, ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਜਿਸ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਖਰੀਨ ਉਹ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹਾਂ, ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤੁੱਛ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹੋਏ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਸੀ। ਥੋੜਾ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਅਤੇ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਮਰਾਜ ਚੱਲਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ..... ਇਹ ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਲ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਨੇ ਇੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਕਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਅੱਜ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ। ਬਰਾਬਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਉੱਚ ਕੋਈ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਵੀ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਸੋ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਆਪਣੀ ਦਿਲਤੋਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਪੁਛੋ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬੈਠਕੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਗਾਡਾਫਾਦਰ, ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਰੱਬ, ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਤੁਹਾਡਾ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਸਸੁਰਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ, ਫਿਰ ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਿੰਗਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਿਅਰਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸਜਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਜੱਦ ਕੇ ਸਤਯੁਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਲਯੁਗੀ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਉਹ ਆਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੱਤਵਾਂ ਸਾਹਿਤ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਤਵਾਂ ਸਹਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤਯੁਗ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ

ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣਗੇ ਹੋਰ ਕੀ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਣਗੇ - ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ - ਮੁਕਤੀ। ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਤਾਂ ਮਿਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇੰਮਪਾਸਿਬਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਟੀਚਰਸ ਹੋ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ। ਹੁਣ ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੀ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ 84 ਜਨਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਦਾ ਪਾਰੂ ਦੂਜੇ ਸੇਕੇਂਡ ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਾਰੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਾਰੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਆਉਂਦਾ ਰਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਐਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਆਕੇ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਗਵਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਕਦੀ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਓ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਫਿਰ ਵੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ - ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਫਲ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਗ੍ਰਹਿਸਥਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਲੜਾਈ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਰੇਗਾ ਉਹ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗਾ, ਪਰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੂਰਗ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਗਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹਾਂ, ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਵਾਂਗਾ ਫਿਰ? ਕਿੰਨਾ ਝੂਠ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਮਾਨ ਕਿੰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੱਦ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਵੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਤੀ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।

ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਅੱਛਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੀ.ਕੇ. ਹੀ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਬਣੇ ਹੋ। ਦੇਨੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ, ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਬਾਂਸ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਛੀ-ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹੇ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ

ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੀਤੇ ਤਾਂ ਠਹਿਰੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗਾ ਪਦ, ਘੱਟ ਪਦ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੱਬ ਆਕੇ ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਦ ਪਾਇਆ ਫਿਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ - ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਦ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਥੋੜੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਗਈ, ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਾਰਜਿਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕੇਸ਼ਿਕ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਨ ਦੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਰੱਬ, ਹੇ ਰਾਮ, ਇਹ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ? ਹੁਣ ਰੱਬ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੈ, ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਪੱਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ। ਉਹ ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਪਦ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਬਣਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿੱਤ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੁਗ ਦਾ ਫੱਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਫੱਲ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਵਿਜੈ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਹਿਰੀਲੇ ਸੱਪ ਸਮਾਨ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਜੈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੱਪ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣ ਕੇ ਪਾਸਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਲ ਰਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਹ ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੋ, ਨੀਚ ਨਹੀਂ - ਕਿਵੇਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ। ਰੇਸਪਾਂਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਨਮਸਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੋਨੋਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕੌਣ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਿਆ? ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਮਸਤੇ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਵੀ ਮਾਲੇਕਮ ਸਲੈਮ, ਸਲਾਮ ਮਾਲੇਕਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਆ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ, ਟੀਚਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ, ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚਰ, ਰੂਹਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਈ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਚੈ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਫਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਆ ਕੇ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਾਸੁਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ। ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਈ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਦ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮਾਤਾ ਗਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਦੇ ਮੁਖ - ਕਮਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਦੀ ਹੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਗੀਤਾ ਹੋ ਗਈ ਕ੍ਰੀਏਟਰ। ਬਾਕੀ ਸਬ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ। ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਗਰ ਮਿਲੇਗਾ ਵੀ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਿਆ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਜੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੇਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਉਂਡ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਦਰਹੁਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਹੀ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਰਸਾ ਕਿਥੋਂ ! ਕਿਸ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕੌਣ ਰਹੇ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁੱਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਹੀ ਫਾਦਰ ਦਾ ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਨ ਰਾਜ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰੀਸਟਰੀ, ਡਾਕਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਤ ਧਾਮ ਵੀ ਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਸੁਖਧਾਮ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਧਾਮ। ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਤਵਿਯ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਕੇ ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੋ ਇਸ ਤੇ ਫਲ, ਫੁੱਲ, ਮੱਖਣ, ਘਿਓ, ਅੱਕ ਦੇ ਫੁਲ, ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵੈਰਾਇਟੀ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁਲ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁਲ ਤਾਂ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ

ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਦਾਚਿਤ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਰੱਬ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਰੱਬ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ। ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਜੱਦ ਰੁਦ੍ਰ ਯੋਗ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਸ਼ਿਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਹਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਚਰ੍ਯ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਕਿਵੇਂ ਹੋਏ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਬੀ. ਕੇ. ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਰੱਬ ਨੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ..... ਇਹ ਸਭ ਕ੍ਰੀਏਅਸ਼ਨ ਹੈ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੋ ਗਈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਿਕਲੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਅਡਾਪਟਿਡ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰਣਗੇ, ਜਰੂਰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਫੇਲੇਅਰਸ ਅਡਾਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ਿਸ਼ਯ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਪਰ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਪਰਜਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੰਣ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਹੋਕੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਰਚਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਬਾਪ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸਨੇ ਦਿਤਾ? ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਚੱਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਫਸਟ, ਦੀ ਸੇਕੰਡ, ਇਵੇਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਪਤਿਤ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪਾਵਨ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਲਯੁੱਗ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਮੈਕਸੀਮਮ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਮਿਨੀਮਮ ਇੱਕ ਜਨਮ।

ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਅਵਤਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕਈ ਖੰਡ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਰੱਬ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਤੋਂ ਸਤਯੁੱਗ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਉੱਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਫਿਰ ਤੁੜਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਰੀਏ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਹੋਣਗੇ? ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਸੁਰਯਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਇਹ ਹਨ ਪਤਿਤ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨੀਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਇਹ ਹੈ ਝੂਠ ਅਰਥ, ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ, ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ..... ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਝੂਠਖੰਡ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹਾਂ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨੂੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਸੀ। ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਲੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਨਰਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ੍ਹ ਧੋਇ... ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਵਣ ਕਦੋਂ ਆਇਆ, ਕੀ ਹੋਇਆ! ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੁਕਾਰ ਸੀ। ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ। ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਸੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਵਾਪਿਸ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਆਪ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ.....ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਪਰਾਮ, ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਨਿਰਮੇਹੀ ਭਵ:
ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ।
ਜੇ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮਨ ਅਤੇ ਤਨ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰੀ ਹਾਂ, ਯਾਤਰੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਉਪਰਾਮ, ਨਿਆਰੇ ਵੀ ਨਿਰਮੇਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਹ ਬਾਬਾ, ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ ਅਤੇ ਵਾਹ ਮਿੱਠਾ ਪਰਿਵਾਰ - ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਗਾਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਅਤੇ ਸਟੱਡੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹਿਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਹਰ ਹੋ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਾ ਠਹਿਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਵਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਹੈ। ਉਹ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਜੱਦ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਆਕੇ ਪਟ ਪਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਓ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸਟੱਡੀ ਤਾਂ ਯਾਦ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ, ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਵੀ ਕੋਈ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਯਾਦ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਯਾਦ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਇਹ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਸੇ ਹੁਣ ਅਸੁਰ ਬਣੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਆਸੁਰੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਜ਼ਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਫੁੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕੋਈ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ! ਕਿੰਨਾ ਡਿੱਗ ਗਏ! ਸਾਡੇ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਣ ਦਾ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਝੂਠੀ, ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ। ਉਹ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹੇ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਡਿੱਗੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆਈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਜਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ, ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਬੱਚੇ ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਹੱਥ ਤਾਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਲਨ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਫੀਲਿੰਗ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਰਾਜਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ ਚੜ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਤਰਣ ਦਾ। ਅੱਜ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਕਲ ਉਸਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਰਿਸਪਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ - ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਰਾਈਟ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁੱਗ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁੱਗ

ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜੱਦ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਕਈ ਧਰਮ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ 6-8 ਮਹੀਨੇ, 12 ਮਹੀਨੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਲ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆਈ, ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋ। ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਨੇ ਵਿਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਕਲੇ ਕਿਵੇਂ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, 24 ਕੈਰੇਟ ਸੀ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਇਵੇਂ ਹਾਲਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ! ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਕੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਕਾਰਨੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਫਾਦਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਗੀਰਥ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਫਿਰ ਘੋੜਾ ਗੱਡੀ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੱਥ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਇਸ ਰੱਥ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸ਼ਿਵ, ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਬਣਵਾਇਆ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਥੇ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਵਿੱਚ। ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ। ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ ਜਰੂਰ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਨੇ ਸੂਰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੌਂਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਸਮੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸੁਣਨ ਲਈ। ਬਾਪ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦਾ ਇੰਨਾਂ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ! ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ!

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾ ਸੇਨਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮਝਾਈ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ) ਸਮਝਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਇੱਥੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਥੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮਝੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਮਨੁੱਖ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਓ। ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗੀ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਅੱਖਰ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਪਤਿਤਪਣਾ ਛੱਡੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਬਾਪ ਨਾਲੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਅਵਗੁਣ ਹੈ - ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ। ਇਵਿਲ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ। ਬਾਪ

ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵਿਲ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਇਹ ਧੁਤੀਪਣਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਸਿਵਾਏ ਰਾਮ ਦੇ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਧੁਤੀਪਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਧੁਤੀਪਣਾ ਛੱਡੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਹੇ ਸੀਤਾਓਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੈਸੇਜਰ, ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਦਿਉ ਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਧੁਤੀਪਣਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਧੁਤੀਪਣਾ ਛੱਡ ਦਿਉ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਜੁੜਵਾਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਦਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਬਸ, ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਆਇਰਨ ਏਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਨਵਾਸ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ ਨਾ। ਵਨ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਜੱਦ ਸ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਸੁਰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਵਿਪਰੀਤ ਦਾ ਹੈ ਬਨਵਾਸ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਬਨਵਾਸ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ। ਬਨਵਾਸ ਅਤੇ ਗਾਰਡਨ ਵਾਸ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ। ਪਰ ਜੱਦ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਨਵਾਸ ਹੈ। ਫਿਰ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੋ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੋ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਤਕ ਭੁੱਲਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਮਾਸਟਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਰੀਆਂ ਮਿਸਲ ਟਰੈਵਲ ਕਰਨਾ, ਕਿੱਥੇ ਏਅਰਕੰਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜ਼ਾ ਆਏਗਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਿਆਲਾਤ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਰਾਮ (ਬਾਪ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਇਹ ਧੁਤੀਪਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਲੌਕਿਕ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜਯੀ ਭਵ:
ਅਲੌਕਿਕ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਦਾ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ। ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਲ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਲੌਕਿਕ ਨਸ਼ਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਪਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਿਜਯੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਧੁਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਮਧੁਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਮਧੁਰ ਬਣਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਹੱਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਬੜੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭੁੱਲ ਜਾਏਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘੋਟ ਕੇ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੈ ਬੱਚੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਘੋਟ - ਘੋਟ ਕੇ ਪੱਕੀ ਕਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਜਾਓਗੇ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮਿਟ ਜਾਏਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਜੇ ਪਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ - ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਬਾਬਾ, ਸਭ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਵਰਸਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ। ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਹਜ਼ਾਰ, ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ 10 - 20 - 50 ਕਰੋੜ, ਅਰਬ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਅਲੌਕਿਕ ਬਾਬੇ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਲੈਣ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਵਾਏ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹੋਰ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਆਉਣ। ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਢਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ, ਹੱਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਬਿੱਲੀ ਖੇਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਰ - ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਪੜੇ ਪਏ ਹਨ ਉਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਪੁੱਛਣਗੇ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ, ਕੀ ਲੈਣ ਜਾਂਦੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਾਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸਭ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੱਚੇ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਤਾਂ ਹੋ ਗੀ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੋਤਰੇ - ਪੋਤਰੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਘੋਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਸੀ। ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਿਅਲ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਰਫੁੱਲ ਮੇਲਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ.....ਕੌਣ? ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗੁਫਾਵਾਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਬਣ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੇ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਚੰਚਲਤਾ ਨਾ ਚੱਲੇ। ਸਿਵਾਏ ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਵਸ ਹੋਣਾ ਇੰਮਪਾਸਿਬਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਟੁੱਟੇਗੀ। ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੰਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਦੀ ਗੱਲ ਉਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਸੂਰਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੱਲ ਹੀ ਯਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਉੱਥੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਚਲਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ

ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੰਮ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਲਵਲੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਆਸੂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਉੱਛਲ ਆਈ ਨਾ। ਓਹੋ! ਬਾਬਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਹ ਧਨ ਮਾਲ ਕੀ ਕਰਣਗੇ, ਛੱਡੋ ਸਭ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਭ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠੋ - ਬੈਠੋ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡ ਕੇ ਆ ਗਏ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ ਸੁੱਖ ਦੇ। ਬੱਚੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਬੱਚਾ ਮਿਲੇ। ਅਰੇ ਉਹ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬੱਚਾ ਮਿਲੇ, ਇਹ ਆਸ਼ਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਝ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਨੂੰ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਧੱਕੇ ਖਾਧੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਅਮਰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਲੇਨ ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮੱਤ ਤੇ ਚਲਾਂਗੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰੋ, ਦੂਜਾ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਆਦਿ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਣੋ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਵੇ। ਜੇ ਇਵਿਲ ਗੱਲ ਪਸੰਦ ਨਾ ਆਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਵੇਖੋ ਪਤੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜੱਦ ਵੇਖੋ ਪਤੀ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫੁਲ ਬਰਸਾਓ। ਹੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕਾਮੇਸ਼ੁ, ਕਰੋਧੇਸ਼ੁ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਰੋਪਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਨਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇ ਪਾਰ੍ਹ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਬੈਠ ਜਾਨਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਤਾਂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਧਿਸ਼ਰਧਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਇਹ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮੱਤ ਅਤੇ ਗਤ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਮਤ ਯਾਨੀ ਰਾਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਸਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਰਾਮ। ਜੱਦ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰਦੇ - ਫੇਰਦੇ ਜਦ ਫੁੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਮ ਕਹਿ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਪਣਾ ਹੈ ਇੱਕ ਫੁਲ ਨੂੰ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਚਨਾ। ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਚਤਾ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠੇਗਾ ਕਿ ਕੱਦ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਹੀ। ਸਿਰਫ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਨਵੀਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ। ਹੁਣ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕੈਣ ਬਣਾਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ, ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੈਂਡ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਵ੍ਰਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ

84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਸਭ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਸਤੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਦੂਜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਥੋੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਰਾਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਲੀਤੀ? ਬਿਰਲਾ ਇੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਆਧਾਕਲਪ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਤੋਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸਕਤੀ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਘਰ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਕਸ ਪਾਉਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗਪੇੜੇ ਹਨ। ਐਕਟਰ ਤਾਂ ਐਕਟ ਕਰੇਗਾ ਜਰੂਰ। ਜੋ ਘਰ ਬੈਠ ਜਾਏ ਉਹ ਕੋਈ ਐਕਟਰ ਥੋੜੀ ਹੋਇਆ। ਮੇਕਸ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਦਾ, ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਬੰਧਾਏਮਾਨ ਹੋ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਪਰ ਕਰਮ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਵਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਵਿਲ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਗੱਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਬਲ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਧਾਰੀ ਭਵ:

ਸੱਚੇ ਸੇਵਧਾਰੀ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਨਿਰਬਲ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ। ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅੰਤਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ। ਜਿਵੇਂ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਤਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣੇ, ਨਿਰਬਲ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰਕੇ ਕਵਾਲਿਟੀ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੱਢੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸਮਝਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਡਦੇ ਰਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਿਹੜੇ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :- ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਹਾਂ ਹੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਗੇ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲਬਾਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁੱਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੀਤ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ - ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਦੇਹ- ਅਭਿਮਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸਾਰੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਐਕਟਰ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਮੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੈ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਜਾਣੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਐਕਟਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਫਿਰ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਰਗਨਜ਼ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਸ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਨੌਬਰਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਵਿਨਾਸੀ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਵੀਂ- ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਧਾਰਨਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਘੋਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੰਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਘੋਟਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਪੰਡਿਤ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਹੈ - ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ...ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲਬਾੜੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ।

ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚਾਰਟ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਸ ਵਕਤ ਉਠਦਾ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲਬਾੜ (ਗੱਪ) ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਿਆਂ - ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮੇਸ੍ਰ ਬਿਲਵੇਡ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦੰਤਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸੀ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ

ਆਤਮਾ ਹਾਲੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਲਫੜੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਨਾ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ, ਨਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੁਦ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਐਕਟਰ ਹੋਕੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਮੂਲਵਤਨ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਮਿਸਟੇਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਫੁਰਨਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਤਾਤ (ਲਗਨ) ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਕੱਦੇ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋਈ। ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਛਿਪਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਲੁਕਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਲਿਖ ਦੇਣਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਫਿਕਰ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ। ਹਠਯੋਗੀ ਕਦੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਕਤ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬੜੀ ਰਿਸਪਾਂਸਿਬਿਲਟੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਅਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਦੁੱਖਧਾਮ। ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲਬਾਰ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਰਿਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਤੇ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਯਾਦ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਹੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਭ ਗਪੜੇ ਹਨ। ਅਲਬੇਲਾਪਣ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੁਰਾਸਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਵਰੇ ਉੱਠ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੌੜੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਫ਼ ਹੋਵੇ? ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਾਂਡਵ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਰਿਲੀਜੇ ਵੀ ਪੁਲੀਟੀਕਲ ਵੀ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਰਿਲੀਜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਮੇਖਸ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨਾਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੀ ਕਰਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸੂਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅਕਾਲ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਇਹ ਤਖ਼ਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਕਾਲ ਕਦੇ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਲ ਆਉਂਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਗਿਆ, ਰੇਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਲ... ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਰੈਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਸੱਚਾ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਨਾਲ ਜਿੱਤ, ਝੂਠ ਨਾਲ ਪਿਆਰ। ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ

ਹਾਰ ਖਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਖੇਲ੍ਹ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਤੇ ਮੈਨਰਸ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਮਿਸਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹੈ। ਲੁਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਲਟੀ ਚਲਨ ਚਲਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂਦੇ? ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਤ ਬਾਪ ਹੈ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਸੀ ਕੀ? ਆਤਮਾ ਕੀ, ਡਰਾਮਾ ਕੀ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਾਨਣਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਦੈਵੀ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਚੰਗੀ? ਇਹ ਸਰੀਰ ਤਾਂ 5 ਤੂਫਾਂ ਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਇੱਕ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ..... ਗਲਾਣੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੇ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣੇ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਜੱਦ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟੇਗਾ ਤੱਦ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਮੁਖ ਤੋਂ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਗੇ, ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗੀ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਵੇਖਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਖੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮੈਨਰਸ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਹੈ।

2. ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ । ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ, ਨਿਸੰਕਲਪ ਭਵ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਗੁਣ ਅਤੇ ਨਿਸੰਕਲਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਹ ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਿਯ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਰੇਪਣ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਵਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਿਸੰਕਲਪ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਸਵਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ "ਬਾਬਾ" ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ - ਇਸ ਚਾਬੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਓ, ਜਿੰਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਤਿਲਕ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਰਾਵਨਪਣੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਬਾਬਾ (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ) ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬਾਬਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਾਵਨਪਣੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਦੋਂਕਿ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਵਨਪਣੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੇਂ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਸਭ ਟਿੱਕਾ ਇੱਥੇ (ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜਤਿਲਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ- ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਇੱਥੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਸਵਰਾਜ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਪੂਤ ਬਣਕੇ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਚਲਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਪੂਤ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਬਾਲਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਦਦਗਾਰ ਸੇ ਆਪਣੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਭਾਰਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਨਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਵਤਰਣੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪਏ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੇ ਆਤਮਾ ਉਲਟੀ ਲਟਕੀ ਪਈ ਹੈ। ਖਾਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਵਾਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ ਵਾਲਾ। ਬਾਪ ਪਤਿਤ -ਪਾਵਨ ਵੀ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਰੇਬਰ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਪੱਕੀ ਯਾਦ ਕਰ ਲੋ, ਭੁੱਲੋ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ, ਪ੍ਰੈਜੀਡੈਂਟ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈਆ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਉੱਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਸਮਝ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਟਰਾਸਟ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਸੀ, ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਨਾ। ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਰਾਜਤਿਲਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਤਰਣੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਗੋਤੇ ਖਾਕੇ ਥੱਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਮੁੱਝ ਨਿਰਗੁਣਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਦੇ ਗੁਣ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਸ੍ਵਰਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਝੂਠ ਪਾਪ, ਝਗੜਾ ਕੀ - ਕੀ ਲੱਗਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ। ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਵੰਡਰ ਹੈ, 84 ਦੇ ਬਦਲੇ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਘੋਰ ਹਨੁਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਨਾਂ ਝੂਠ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਝੂਠਖੰਡ ਹੈ। ਝੂਠਖੰਡ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ, ਸੱਚਖੰਡ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ- ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ

ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਰਿਲੀਜਸ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਜਿਸਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਾਵਣ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਹੇਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਥੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤੋਂ ਬਰੇਬਰ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਮਰਾਜ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਘੱਟ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਠਹਿਰੇ।

ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ - ਆਤਮਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਰਾਜਤਿਲਕ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਤਿਲਕ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਾਪ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਨੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਇਹ ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੁੱਧ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੋਲੇ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਆਤਮਾ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਬਰੇਬਰ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ। ਭਾਗੀਰਥ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰੱਥ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਰੱਥ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਾਹੀਦੇ ਇਸਲਈ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖੋ ਅਸੀਂ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਖ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਬਾਬਾ (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ) ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬਾਬਾ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ। ਜਦਕਿ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਾਵਣਪਨੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰ 8 ਘੰਟੇ ਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਘੜੀ ਅੱਧੀ ਘੜੀ... ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਵੇਗੀ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਰਣੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ... ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੁੱਖ ਆਏ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਉਠਾਏ ਨਾ ਉਠਾਏ, ਉਹ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਭਗਤੀ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਰਿੰਚਕ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਰਿੰਚਕ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਜਦੋਂ ਆਏ ਫਿਰ ਉਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਤਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੋਣ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਥ ਹਾਂ। ਬੈਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਸੂਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਜ਼ ਬਣਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਵੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ - ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਹੁਣ ਜੋ ਜਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ।

ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਿਲਹੋਲ (ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ) ਮਤ ਬਣੇ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਬੜੀ ਰਾਇਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਦੁਵਾਰਾ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਭਵ:
ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤਿ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਤੋਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਵਾਲੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੀ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਬਚਪਨ ਦੇ ਖੇਲ੍ਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

“ਸਸਤਾ ਸੈਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚਤ ਦਾ ਬਜਟਾ”

ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਦਾਗਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੈਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਦਾਗਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਧਾਰਨ, ਭੋਲੇ - ਭਾਲੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਸੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣੀਆਂ। ਇਹ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਸੈਦਾ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਜੇ 21 ਜਨਮ ਸਦਾ ਮਾਲਾਮਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਦੇਣਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਾ ਕੀ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਪਦਮਾਂ ਦਾ ਸੈਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਸੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸੈਦਾ ਕਰ ਲਿਆ - ਦਿਲ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ। ਇਸ ਇੱਕ ਬੋਲ ਨਾਲ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਅਣਗਿਣਤ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਸੈਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਸਤਾ ਸੈਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੈ। ਨਾ ਵਕਤ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੇ ਸੈਦੇ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਵੀ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ? ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੀ ਵੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੈਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਪੱਕਾ ਸੈਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸੈਦਾਗਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੈਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਖਾਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੈਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣ ਗਏ, ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਬਣ ਗਏ। ਨਾਉਮੀਦ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਸ਼ਾ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਭੋਲਿਆਂ ਦਾ ਭਗਵਾਨ। ਹੈ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਪਰ ਪਸੰਦ ਭੋਲੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਾਹਰਮੁੱਖੀ ਚਤੁਰਾਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਲੱਖਪਤੀ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਕੱਖਪਤੀ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਪਦਮਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਡਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ। ਨਿਡਰ ਹੋ।

ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੌਂਦੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਨਿਡਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਡਰ ਦਾ ਵੀ ਭੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭੂਤ ਤੋਂ ਵੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਛੁੱਟ ਗਏ ਹੋ ਨਾ? ਕੋਈ ਡਰ ਹੈ? ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾਪਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਡਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। "ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ"। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਡਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਨਾ ਹਿਰਨ ਵੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਡਰ ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ? ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ, ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੋਨਾ, ਰੀਅਲ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਗਲ ਕੇ ਜੇ ਕੁਝ ਮਿਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੀਅਲ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ, ਰੀਅਲ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰੀਅਲ ਸਿਲਵਰ, ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਬਣਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿਲਵਰ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਹੋ ਸਾਰੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹੋ? ਸੈਦਾ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ? ਐਨਾ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਜੇ 21 ਪੀੜੀ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਰਹੀਏ? ਤੁਹਾਡੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵੀ ਮਾਲਾਮਾਲ ਰਹੇ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ 21 ਜਨਮ ਲੇਕਿਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਤ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਨਾ ਧਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਿਖਾਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ! ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਨਾ। ਕਾਲਾ ਧਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਦਾਲ ਰੋਟੀ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਸੈਦਾ ਪੂਰਾ ਹੀ ਕਲਪ ਭਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਐਨੀ ਬੱਚਤ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਬੱਜਟ ਬਣਾਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਨਾ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋਗੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ? ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰ ਹਨ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਪੂਜਾ। ਗਰੀਬ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੀ ਪਰਾਲੰਬਧ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ - ਜਨਮ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਲੇਕਿਨ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਬਣੋਗੇ? ਹੁਣ ਬਜਟ ਬਣਾਓ। ਬੱਚਤ ਦੀ ਸਕੀਮ ਬਣਾਓ।

ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਤੋਂ ਬੈਸਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਸਟ ਨੂੰ ਹੀ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਬੱਚਤ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਬਜਟ ਬਣਾਓ। ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ, ਵਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਰਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣ। ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਜੇਕਰ ਸਧਾਰਣ ਹਨ, ਵਿਅਰਥ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਦੇਵੇਂ ਬੱਚਤ ਨਾ ਹੋਈ। ਲੇਕਿਨ ਗਵਾਇਆ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਬਣਾਓ। ਇੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਕਿੰਨਾ ਵਧਾਇਆ! ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਉਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧੇਗੀ। ਜਾਣਦੇ ਸਭ ਹੋ ਕਿ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਿਰ, ਨਾ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਨਾ ਪਾਪ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਗਵਾਉਂਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਸਧਾਰਨ ਦਿਨਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਮਾਇਆ ਨਾ ਗਵਾਇਆ। ਜਮਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸਧਾਰਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਜਾਂ ਸਧਾਰਣ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਇਸਨੂੰ ਬਜਟ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲੇਕਿਨ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸੁਖ ਦਿੱਤਾ? ਜਿੰਨੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਉਨੀ ਕੀਤੀ? ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ-ਪਨ ਦਾ, ਮੇਰੇਪਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ? ਉਲਟਾ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹਾ ਬੋਲ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਉਮੀਰਵਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤਵਾਣ ਬਣਾਇਆ? ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ? ਇਹ ਹੈ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ, ਬੱਚਤ ਕਰਨਾ। ਇੰਨੇ ਹੀ 2 ਘੰਟੇ, 4 ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ, ਉਹ ਬੱਚਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੱਚਤ ਕਰ ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਅਜਿਹਾ ਬਜਟ ਬਣਾਓ। ਇਸ ਸਾਲ ਬਜਟ ਬਣਾਕੇ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਈਏ, ਇਹ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਜਟ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਓ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇ ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਜਟ ਮਤਲਬ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਮੇਤ ਸੁਖੀ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣ। ਉਹ ਗੌਰਮਿੰਟ ਬਜਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇੰਨੇ ਮਕਾਨ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਇੰਨੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਜਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇ। ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੀਏ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹੋਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਮੰਗਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਵੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਜਟ ਬਣਾਓ। ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਸਿਲਵਰ ਅਤੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇਵੇਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਵਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਨਵਾਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ:- ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਵੀ ਲੱਕੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਲਟੀ ਸੀਤੀ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬੱਚ ਗਏ। ਕਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਲਟੀ ਸੀਤੀ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ! ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਉਤਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਉਤਰੇ ਨਾ! ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਜੀਵਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਬੱਚ ਗਏ। ਮਨ ਤੋਂ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ, ਸਬੰਧ ਤੋਂ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ। ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਹੈ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦ। ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਿਆਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੋਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ! ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ! ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਇੰਨੇ ਕਦੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ! ਬਿਲਕੁਲ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ?। ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਉੱਡਦੇ ਪੰਛੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਦਾ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੋ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇ।

ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ:- ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਲਿਫਟ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗਿਫ਼ਤ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਫ਼ਤ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਓਗੀਆਂ ਉਨੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਰੋਗੀ। ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੀ ਚਲੇ। ਜੇ ਵਕਤ ਆਉਣ ਤੇ ਸਫਲਤਾ - ਪੂਰਵਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਲਵੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੀ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਯੋਗ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ।

ਸੇਵਾਧਾਰੀ - ਟੀਚਰ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ :-

1. ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਨਿਮਿਤ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ - ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ - ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਨਾ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਕਦਮ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹਰ ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਵ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਵ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸਮਰਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉਹਨੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਲਿਆਉਣਾ। ਸਵੈ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਗੁਪਤ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਛਿੱਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਸਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਝਲਕ ਸਵਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਬੇਲੇ ਨਾ ਬੇਲੇ ਲੇਕਿਨ ਚਿਹਰਾ ਹੀ ਬੇਲੇਗਾ, ਝਲਕ ਬੇਲੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ?

ਸੇਵਾ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਇਹ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਲੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ ਜਾਂ ਨੰਬਰ ਟੂ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭਾਗਿਆ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਭਾਗਿਆ ਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਜਿੰਨੇ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਤਨਾ ਨੰਬਰ ਆਪੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ। ਇੱਕ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਭ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਅੱਛਾ!

2- ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸਨੂੰ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਨੂੰ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੈ! ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ! 63 ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖੀ ਅਤੇ 63 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਚਲੋ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੰਡੋ। ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਓ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਿਲ ਸਿਕਸਤ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ... ਇੰਨੇ ਦਿਲ ਸਿਕਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਜੇਈ ਬਣ ਵਿਜੇਈ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਦਾ ਵਿਜੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਤਿਲਕ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹਨ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਜੇ ਸਮੀਪ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਕਸ਼ਣ ਕੀ ਹੋਣਗੇ?

ਉਤਰ :- ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਮੀਪ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਿਆ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਜਿੰਨੀ ਸਮੀਪਤਾ ਉਹਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖੜਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਰਪਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਵੇਖਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੇਕਿਨ ਆਕਰਸ਼ਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਨ ਸ਼ੋਜ ਫਾਦਰ। ਸਨੇਹੀ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉਸਦੀ ਛਾਪ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਦਿਲ ਮੂੰਹ ਉਹਨਾਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਭਵ:

ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਆਪੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਕਰਨਾ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੋਗੇ ਉਹਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਜੇ ਨਿਕਲਦਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਓ। ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੁਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜਾ ਪੈਗਾਮ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹੁਣ ਘਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੋ ਕਰਨਾ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਨ ਸੋਜ਼ ਫਾਦਰ।
- ਗੀਤ:-** ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਮੈਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਗੀਤ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਜਪ - ਤਪ, ਪਾਠ - ਪੂਜਾ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਭਗਤੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਗਿਆਨ ਰਾਮਰਾਜ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜ, Qਪੜ੍ਹਾਈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉੱਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਭਗਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣਾ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦਰ - ਦਰ ਧੌਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਾਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਹੀ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੋਨੋਂ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਥੋੜਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਧੰਨਾ ਭਗਤ, ਨਾਰਦ, ਮੀਰਾ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਪੜ੍ਹਨ ਅਥਵਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿੱਖਣ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਸਨ ਸੋਜ਼ ਫਾਦਰ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੋ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲਣ, ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਸੀ, ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਸੀ। ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੰਧਾ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ, ਉਹ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੂਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਜੱਦ ਆਏ ਤੱਦ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਰਗ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ।

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਲਮਾਇਟੀ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਅਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਵੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਰੱਬ ਨੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਕੱਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਕੱਦ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਰੱਬ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸਦੀ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਰਾਜੀ ਹੋਣਗੇ? ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਰਾਜੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਕਰ ਦੀ ਭਗਤੀ

ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਾਜੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ, ਕੀ ਹਨੁਮਾਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਦੀਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਕੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਭਗਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰੱਬ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮਿਲੇ, ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇੰਡ - ਫੇਬ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਤੱਦ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪਏ। ਇਹ ਸਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਡਿਆਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਤੱਦ ਹੈ ਜੱਦ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਧੰਧਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ - ਮੇਰਾ ਸੇ ਤੁਹਾਡਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਸੇ ਮੇਰਾ, ਵੇਖੋ ਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਵਜ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੱਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਨਰਕ ਦਾ ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਫਾਟਕ ਕਿਵੇਂ ਖੁਲਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਨਰਕ ਦਾ ਦੁਆਰ ਖੁੱਲਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪ ਵੀ ਦੱਸਣੇ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ- ਕੀ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਕੀ - ਕੀ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇਪਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਸਾਂਵਰਾ ਅਤੇ ਗੋਰਾ, ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਨਾਮ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਵਿਚ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਘੁਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿਚ ਵੇਖੋਗੇ - ਉੱਥੇ ਵੀ ਕਾਲਾ, ਹਨੁਮਾਨ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨਾ (ਫਿਕਰ) ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣੀਏ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਲੈ ਜਾਣ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਥੋੜੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣਗੇ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਗੰਗਾ ਲਿਆਂਦੀ, ਭਾਗੀਰਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲੀ। ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਭਾਗੀਰਥੀ ਕੋਈ ਉਪਰ ਪਹਾੜ ਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੈ ਕੀ, ਜਿਸਦੀ ਜਟਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗੰਗਾ ਆਏਗੀ! ਪਾਣੀ ਜੇ ਬਰਸਦਾ ਹੈ, ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਬਰਫ ਜਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਪਾਣੀ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਣੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ। ਬਰਸਾਤ ਨਾ ਪਏ ਤਾਂ ਖੂਹ ਵੀ ਸੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਆਸ਼ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਕਹਿਣਗੇ - ਜਿੱਥੇ ਵੇਖੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਅਰੇ, ਜੱਦ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਜਿੱਧਰ ਵੇਖੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਰੂਪ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਲੀਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੇ ਰੂਪ ਧਰੇ ਹਨ, ਲੀਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੁਣ ਲੀਲਾ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਉੱਥੇ ਗੰਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਗੰਦ ਹੀ ਗੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਆਇਆ ਸੁੱਖ ਹੋਇਆ, ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਰੇ, ਰੱਬ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ ਦਿਤੀ, ਫਿਰ ਲਈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਦਰਕਾਰ ਹੈ! ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਆਦਿ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੇਹਜੀਤ ਰਾਜਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਝੂਠੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੇਹਜੀਤ ਰਾਜਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਯਾਦਵ, ਕੋਰਵ, ਪਾਂਡਵ ਕੀ ਕਰਦੇ ਭਏ? ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਰੱਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਓ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਜਲ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਮ ਦੇ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਮਾਨਾ ਹੀ ਰੱਬ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਸਭ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕੀ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ, ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਿਤਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰੁੱਸਕੇ ਆਪਣੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਖੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਗਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ - ਝਗੜਕੇ ਜਾ ਆਪਣੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਖੋਲਣ ਤਾਂ ਮੁਰਖਪਣਾ ਹੈ, ਰੁੱਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਖੋਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੁਹਾਡਾ ਚੱਲੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਆਏਗੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਿੱਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖੁਦ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਏ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਬਣਾਉਣਾ ਵੀ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੋ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ: ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਇਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲੇ। ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਮਿਲੇ, ਸਹਿਯੋਗ ਤੋਂ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਵਾਂ - ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਵੀ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਣਗੇ ਉੰਨਾ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸ਼ੇਅਰਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਆਧਾਰਮੂਰਤ ਹਾਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਭ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਤਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਫਿਰ ਰਾਜ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਠੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਕਰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬੋਲੇ ਸਭ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਬੱਚਿਓ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਖਕੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸਭ ਚੀਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਆਤਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤ ਪੁਰਸ਼, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਛੂਠੇ ਪੁਰਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਚਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਫਾਲਤੂ ਚਿੱਤਰ ਬੈਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਫਾਲਤੂ ਚਿੱਤਰ ਬੈਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਥੱਲੇ ਅੰਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਹੋ ਥੋੜੀ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਭੁਜਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰੂਪ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਲੂਲੇ ਲੰਗੜੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡਰੈਸ ਵੇਖੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਕਿੱਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪਰਜਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਵੇਖਣਗੇ ਵੀ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧੰਧਾਧੋਰੀ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਉਹ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ - ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ , ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਕੈਣ

ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ। ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਸਭ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਫਰਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ ਰੱਬ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਹ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਬੈਲ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਲਟਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਬੈਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਉਹ ਥੋੜੀ ਬੈਲ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਮੂੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਹੁਣ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹੇਗਾ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ, ਬੱਚਾ ਕਹੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਬੈਗ - ਬੈਗੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਲੈਣ। ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਤਾਂ ਬਣ ਜਾਣ। ਭੁੱਖੇ ਮਰਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਭੋਜਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਥੋੜੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਇਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਗਪੇੜਾ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਾਂ 80 ਪਰਸੈਂਟ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਸੰਨਾਟਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਭ ਕੋਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਭਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸੰਦਲੀ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਡ੍ਰਿਲ ਟੀਚਰ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਨਾਟਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਯਾਦ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਕੋਈ ਰਿਅਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਬ ਸਮਝਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ - ਥੋੜੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਦਿਵਯਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੋਗ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸੇਕੇਂਡ ਬਾਈ ਸੇਕੇਂਡ ਐਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਕੁਦਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ, ਜੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਫਿਰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਵੱਡਾ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ ਬਿੰਦੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਹੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ - ਕੋਈ ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੇ ਮੋਟੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਮਝਾ ਫਿਰ ਮਹੀਨਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਬਿੰਦੀ, ਉਹ ਫਿਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ - ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਮੂੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ

ਤੇ ਚੱਲੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਭ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਿਆ। ਸਭ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਿਮਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਆਕੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਚੂੰ - ਚੂੰ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕਿਹਾ - ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਥੇ ਵੇਖੋ ਬਾਬਾ ਪੁਰਾਣੀ ਝੋਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਰਹਿਣ, ਖਾਣ, ਪੀਣ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਵ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੀ ਰਮਤਾ ਯੋਗੀ। ਕੋਈ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਵਾਏ ਯੋਗ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਅੱਛ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗ ਦੀ ਇਵੇਂ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦੇ। ਇੱਕਦਮ ਸੰਨਾਟਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਚੂੰ ਚਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲਕਸ਼ਯ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਕਸ਼ਣ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:
ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਇੱਛਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਕਸ਼ਯ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੋ ਲਕਸ਼ਣ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੈਲੈਂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਾ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਓ। ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਸੰਪੰਨ ਸੰਕਲਪ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੋ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਨੇ ਚੱਕਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਜੋ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਇਸਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਵਚਿੰਤਕ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਨਿਸ਼ਚੇ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਬੈਠਦਾ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੀ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਕਿਹੜੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਦੂਗਰੀ ਜਰੂਰ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਤਾਂ ਤਾਕਤਮੰਦ ਹੈ, ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਤਾਕਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਕੈਣ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਦੁਆਰੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਸਤਸੰਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਢੇਰ ਸਤਸੰਗ ਹਨ, ਕਈ ਮਨ - ਮਤਾਂਤ੍ਰ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ। ਸਤਸੰਗ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸੀ ਵਿਦਵਾਨ, ਅਚਾਰਿਆ, ਪੰਡਿਤ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖੋਗੇ, ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਜਾਏਗੀ। ਇਥੇ ਫਿਰ ਅਨੇਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚੇ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮੇਂ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕਦਮ ਦੂਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਨਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕੈਣ ਹਨ? ਬਰੇਬਰ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਮੁੰਝਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ, ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਠਹਿਰੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ, ਹਰਿਦਵਾਰ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਨਦੀਆਂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਸਾਗਰ ਤੋਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ, ਮਹੱਤਵ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਇੱਥੋਂ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੋ, ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲੀ। ਤੀਰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਦੇਸ਼ - ਦੇਸ਼ਾਂਤਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਰੱਬ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਮੰਦ ਹੈ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਪੜੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਤਾਕਤ ਕੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ। ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਲੀ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕਾਲੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਾਲੀ ਦੀ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਤਾਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਦਾ ਇਵੇਂ ਰੂਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਭਾੜਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਗੇਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਾਲੀ ਹੁਣ ਜਗਦੰਬਾ ਬਣੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਏਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਮਿਸਾਲ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੀਤੀ ਬਹੁਤ ਹਨ - ਹਨੂਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ। ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਇਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ

ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼, ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਉਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਰਾਇਆ, ਪਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਜੱਦ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੈਠੇ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੈਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੀਰਾ ਨੇ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਨਹੀਂ, ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਸ਼ੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ (ਟੀਚਰਸ) ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ, ਨਦੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਤਲਾਬ ਵੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਗੰਦਾ, ਬਾਸੀ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੁਧਾ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਭਗਤੀ ਛੁਡਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੱਦ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਆਪ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਭਗਤ ਸੀ, ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਰਟਿਸਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾਸੀਪਣੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦੇ। ਬਾਬਾ ਭਗਤ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਗਿਆਨ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਭਗਤ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ? ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਜੱਦ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਕਾਰ ਤੋਂ ਯੋਗ ਛੁਟਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖੋ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਰਕ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ ਲੱਤ, ਸੂਰਗ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ ਮੂੰਹ। ਸਮਸਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜੱਦ ਘੁਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਵੱਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਤ ਪਿਛਾੜੀ ਵੱਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਮਮਾ, ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮਮਾ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠੋ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਏਗਾ! ਤੁਸੀਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਉਸ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਨੂੰ ਬੁੱਧੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੁੱਧੂ ਬਣ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਿਨਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹੋ ਤੱਦ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਸਟਕਲਾਸ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਬਾ ਸੈਦਾਗਰ ਵੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣਾ ਲੋਕ ਨਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੰਬਰਵਨ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋ ਜਾਓ। ਫਿਰ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੂਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਪਰਾਏ - ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਣ - ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ!

ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੇ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਪਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੰਧਰਵ ਵਿਵਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਓ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਸਿਰਫ ਨਗਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ ਯੁਕਤੀਆਂ। ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਨਮ ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਐਵਰਹੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹਨ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਣ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਕਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੱਖਣ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਆਏ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਜੱਜ ਯੁਅਰ ਸੈਲਫ, ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ? ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਰਾਇਟੀਯਸ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਾਇਆ ਅਨਰਾਇਟੀਯਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਨਲਾਫੁੱਲ, ਇਰਲੀਜੀਅਸ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਲੀਜਨ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਮਾਈਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਰਲੀਜਸ, ਅਣਰਾਈਟਸ, ਅਣਲਾਅਫੁੱਲ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਮੇਸੂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਇੰਕਾਗਨਿਟੋ ਵਾਰਿਅਰਜ਼ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ, ਟੀਚਰ ਦੀ ਮਤ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਤ, ਸੇਨਾਰ ਦੀ ਮਤ, ਧੋਬੀ ਦੀ ਮਤ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਮਤਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਮੱਛਲੀ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਾਏ ਰਹੋ, ਜੱਦ ਤਕ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੱਦ ਤਕ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਨ ਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਾਓ ਅਰਥਾਤ ਸਰਵ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਮਿਊਜ਼ਿਅਮ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬਿੰਦੂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਿਆਲ - ਖੁਆਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੋਈ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਖੁਆਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਲ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ (ਸੰਦਲੀ ਤੇ) ਬੈਠਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਟੀਚਰ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ। ਯੋਗਬਲ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਡਿਫਿਕਲਟ ਅੱਖਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਓ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਵਿਚਿੱਤਰ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਵਾਣ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਕੌਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਜੋ ਕਾਇਦਾ ਸੀ, ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਾਇਆ, ਉਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਲਿਆ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਾਨੂੰ ਪੂਜਾ ਦਾ ਪੂਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋਈ! ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ, ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉੱਥੇ ਲਸ਼ਕਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਡਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਅਦਵੈਤ ਰਾਜ ਸੀ। ਦੋ ਸਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤਾਲੀ ਵਜੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਦਵੈਤ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦਵੈਤ ਤੋਂ ਦੈਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਦੁਆਰਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਬਲ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਲ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦਾ ਬਲ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਸਵਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਗੁਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਰਚਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਲੀਤੀ! ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਰਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਧਨਵਾਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਇਵੇਂ ਦਾ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੈ। ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ - ਖੁਆਬ (ਸੰਕਲਪ - ਸੁਪਨੇ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਸੀ। ਪੂਜਯ ਸੀ ਸੇ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜਯ, ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗਪੌੜੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਨਾ। 5 ਵਿਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਕੌਣ, ਕਿਉਂ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯਗੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਕਾਮਨ ਟੀਚਰ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਇਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਸਵੇਰੇ ਅੱਧਾ - ਪੈਣਾ ਘੰਟਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਸਵੇਰੇ ਆਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ, ਆਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਕਦੇ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਕਦੀ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚਾਹੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਭ ਅੰਦਰ ਘੁਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਗੀਤਾ, ਰਾਮਾਇਣ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਸੁਣਦੇ ਸੀ। ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਦੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਹੀ ਕੀ। ਰਚਤਾ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਨਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਗਪੌੜੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ, ਸੇਨਾ ਆਦਿ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਫਿਰ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਘਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਕਿੰਨੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਤਕ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਪਏ। ਅਸੀਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਖਿਟਪਿਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖਿਟਪਿਟ ਹੋਈ। ਬੱਚੀ ਕਰੇ ਮੈਂ 18 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਕਰੋ ਨਹੀਂ, 16 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਹੈ, ਝਗੜਾ ਕਰ ਪਕੜ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਮਾਨਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਲਿਗ ਹੈ ਫਿਰ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ। ਕਾਇਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਾਈਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਚਿੱਠੀ) ਲੈਕੇ ਆਓ। ਫਿਰ ਮੈਨਰਸ ਵੀ ਵੇਖਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨਰਸ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਖੇਲਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਹਰ ਜਾਓ। ਆਬਰੂ (ਇੱਜਤ) ਗੁਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਬਣਨ ਦੀ। ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ - ਮਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾ ਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਲ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਹਿਨਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਫਿਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿੱਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯੁੱਧ ਸਥਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਥਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਲਾਇਕ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਨਾਰਦ ਭਗਤ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਸੁਣੇ ਤੱਦ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕੋ। ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਸ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਧੱਕੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬੀ. ਕੇ. ਦਾ ਹੁਣ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਹਿਲੇ ਰਫ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸੀਰਾਨ (ਧਾਰ) ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜੋਹਰੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਥ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗਾਂਵ ਦਾ ਛੇਰਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਗਾਂਵ ਦਾ ਛੇਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਝੂਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗਾਂਵ ਦਾ ਛੇਰਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਗਾਂਵ ਦੇ ਛੇਰੇ ਸ਼ਿਆਮ ਠਹਿਰੇ। ਹੁਣ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿਰਾਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ ਸੰਗ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ..... ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਸੁਣੋ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਾਣੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੀਏ। ਕੰਨਿਆ ਦਾਨ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੀਏ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਿਸ਼ਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫੁਲ ਨਿਕਲ ਆਏਗਾ। ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਸੰਗਮ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਲੈ ਜਾਓ। ਇਸ ਵੱਲ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਉਸ ਵੱਲ ਹੈ ਸਤਯੁਗ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੂਰ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੋਲੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ, ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸਮਾਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਫੇਰੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਵਾਨੇ ਹੋ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਅਜਿਹੇ ਮੈਨਰਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਆਬਰੂ (ਇੱਜ਼ਤ) ਜਾਏ।
2. ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ - ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਭਵ:
ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਬਣ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲੂਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਚਲੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸਾਰੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖ ਰੱਬ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਕਿਉਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਰੱਬ ਧਰਮਰਾਜ ਤੋਂ ਦਿਲਵਾਉਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੋਗਣੀ ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੋਗਣੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੂੰ ਰਾਤ ਗਵਾਈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਰੱਬ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਹੁਣ ਰੱਬ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਇੱਥੇ ਗਰਵਮੈਂਟ ਤਾਂ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਏਗੀ। ਉਹ ਧਰਮਰਾਜ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਦੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੋਗਣਾ ਵੀ ਭੋਗਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਮਭੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਰਮਭੋਗ ਕੌਣ ਭੋਗਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ। ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਸੁੱਖ ਦੇ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਭੋਗਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗਰਭਜੇਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਗੈਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਇਸ ਜੇਲ ਤੋਂ ਕੱਢੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ, ਪਰ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਆਦਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫੁਲ ਆਦਿ ਵੀ ਕੌਣ ਲੈਣਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਛੂਏ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਫੁਲ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੋਮਨਾਥ ਆਦਿ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਫੁਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛੂਏਗਾ ਕਿਵੇਂ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤਾਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾਂ! ਕੋਈ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਸਕਦੇ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਛੂਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਅੱਜ ‘ਬਾਬਾ’ ਕਹਿੰਦੇ ਕਲ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਰੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਬਾਕੀ ਸ਼ਿਵ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ! ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਰੇ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜੇ ਇੰਨਾ ਰਿਗਾਰ੍ਢ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਹਿੰਦੇ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ- ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਆਦਿ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਮੇਰੀ ਸਭ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਇਥੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ।

ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਤੋਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹਿਰਿਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ - ਜ਼ਰਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੱਚੀਆਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸਮਝ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੋਨੋਂ ਜਰੂਰ। ਕੁਮਾਰਾਂ ਨੇ

ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਇਹ ਡਰਿਲ ਆਦਿ ਸਿੱਖਣਗੇ, ਮਿਲੇਗਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੋ, ਹੁਣ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਠੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਾਉਣਗੇ ਕੀ! ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਪਾ ਸਕਣ। ਇੱਥੋਂ ਵੀ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੇ ਸਿੱਖਕੇ ਗਿਆ ਹੋਏਗਾ ਉਸ ਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟੇਪਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਗੇ, ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਹਿਚਾਣ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਰੱਬ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਹਿ ਸਕਣ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਕਾਮ ਮਹਾਸਤੁ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹਠਯੋਗ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰਿਆ, ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਚਾਰਿਆ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁਗ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਇਹ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਰਾਜਯੋਗ, ਜੋ ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ? ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ... ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕੰਪੈਨੀਅਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਬਣ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਾਂਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਫੀਚਰਸ ਉਹ ਹੀ ਨਾਮ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇਗਾ। 84 ਜਨਮ ਵਿੱਚ 84 ਫੀਚਰਜ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇਨੂੰ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅੰਧਾਕਲਪ ਚੰਗੇ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੁਬਹੂ ਜਿਵੇਂ ਜਾਨਵਰ ਮਿਸਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਕੀ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਥੋੜੀ ਇੰਨੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣਨਗੇ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣੋਗੇ? ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਖਾਇਆ - ਪਿਆ ਅਤੇ ਸੋਇਆ ਉਹ ਕੀ ਬਣਨਗੇ! ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਤੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਣਾਂਗੇ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਜਿਹੇ ਅਸੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਕਿਥੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਨਤੀ ਕਰ ਕੁਝ ਪਾ ਲਈਏ, ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਦ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਤਾਂ ਰਿਗਾਰ੍ਢ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਾਣਗੇ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਇੱਥੇ ਸੁਣਿਆ, ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਖਤਮ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ ਛੱਡੋ। ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਲੋਗਨ ਬਣਾਓ। ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ੇਰਨੀਆਂ ਬਣੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਕੀ ਪਰਵਾਹ। ਗਵਰਮੈਂਟ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਝੂਠ ਤਾਂ ਝੂਠ ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਤੋਂ ਹੀ ਝੂਠ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲ

ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਦੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਫਲਾਣਾ...ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਕਿੱਥੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਮਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਖੜੀ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਪਰ ਯੋਗਯੁਕਤ ਚੰਗੀਆਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬੱਚੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਖਾਣਾ, ਪੀਣਾ, ਸੋਣਾ, ਇਹ ਪਦ ਗੁਆਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਰਿਗਾਰ੍ਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਦਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਸੰਪੰਨ ਭਵ: ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ, ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਗਿਆਨ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ। ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਉਠਦਾ ਹੈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਰਪਣ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਸਹਿਜ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਪੇਪਰਜ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਸਵਤ: ਸਮਰਪਣ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਆਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਰੰਡਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਸਵਤ: ਸਰੰਡਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨੂੰ ਸਮਝੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹੇ ਕਿ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਅ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ, ਮਿੱਠਾ ਹੋਵੇ। ਮਾਇਆ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਫੜ ਕੇ ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰੂਰ ਨਾ ਕਰਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਮਿਲੇ। ਜੇ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਸਤਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲੱਤਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਣੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਜਾਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ। ਕੋਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰੋਗ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਜਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਗੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ ਸਥੂਲ ਗੱਲਾਂ। ਸੂਕਸ਼ਮ ਗੱਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਲਿੰਗ। ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਨਹੀਂ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ। ਜਿੱਥੇ ਭਗਤੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਗੋਲੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਗੇਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨਾ, ਸਾਧੂਆਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਭਟਕਣਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈਣਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ... ਰਾਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਸੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਹਨੂੰਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਯੋਗ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕਦਮ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਈਏ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜ ਭੁੱਲ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਨਾਹੇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖਰਾਬੀ ਆ ਗਈ ਨਾ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ! ਲੈਕਿਕ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹਾਂ, ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਜਾ ਆਦਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕਾਇਦਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਮੈਨਰਸ ਸਿਖਾਉਣਾ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਣਗੇ - ਲਿਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਤਾਂ ਫੇਲ ਖੁਦ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਰੋਜ਼ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨਰਸ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਵੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੈਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ

ਭਗਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਗਿਆਨ ਇਸ ਪਾਸੇ, ਭਗਤੀ ਉਸ ਪਾਸੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਸ੍ਰਗ, ਉਸ ਤੋਂ ਨਰਕ - ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਅੱਛਾ ਪੜ੍ਹਾ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਿੱਥੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਫਥਕਾਤੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਯੋਗ ਤੇੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹਾਰਥੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘੋੜੇਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਰਥੀ ਉਹ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ, ਪਾਵਨ ਹੋਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜਾ ਵੀ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ, ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਿਕਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਵੀ ਸੁਧਾਰਨੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਹੋਰ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੋ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਲੁਣ - ਪਾਣੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਅਸੁਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬਾਬਾ ਇਸਲਈ ਪੜ੍ਹਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਦੇਨੇ ਜਹਾਨ ਤੋਂ ਚਲਾ ਜਾਵੇ। ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਮਰਦੇ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੱਦ ਛੱਡਣਗੇ ਜੱਦ ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਕੀ ਕਰੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ, ਫਿਰ ਸੁੱਖ ਦੇ ਕਰਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਧੇ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫਸੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗੀ ਸੰਬੰਧ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰੱਬ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ 'ਹੇ ਰਾਮ', 'ਹੇ ਰੱਬ' ਇਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵੀ ਨਾ ਨਿਕਲਣ। ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਫਿਰ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਸਿਰਫ ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਦਿ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੁਰੂ, ਮੱਧ ਹਾਫ ਫਿਰ ਅੰਤ। ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਸਭ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਮਾਸੂਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ। ਇਹ ਆਰਗਨਜ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੱਦ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਓਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮ ਤੇ ਜਾਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਦਿਲ ਭਰ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਰਾਣੀ ਦੇ ਹਾਰ ਦਾ

ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸੁੱਖ ਸਭ ਲਵੇ। ਆਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ... ਉੱਥੇ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਾ ਮਿਲੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਟਾਈਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗਾ, ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉੱਨੀ ਖੁਸ਼ੀ। ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਤੱਦ ਪਾਏਗੀ ਜੱਦ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਂ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਾ ਬਣੇ। ਜੱਦ ਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਰ - ਬਕਰੀ ਇੱਕਠੇ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਤਾਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਲੈਕਿਕ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤ੍ਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਯੋਗਿਨੀ ਬਣੀ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਖੜਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਜੱਦੋਂ ਨਿਕਲਣਗੀਆਂ ਫਿਰ ਵੇਖਣਾ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮਰ ਗਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ - ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ - ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਕਦੀ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਚਲਨ ਨਹੀਂ ਚਲਣੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼੍ਰੋਮੋਹਾ ਬਣ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਆਰਾ ਪੂਜਨੀਯ ਭਵ: ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਆਰਾ ਪੂਜਨੀਯ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਲਾਸ਼੍ਰ ਨੰਬਰ ਦਾ ਮਣਕਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਾਸ਼੍ਰ ਨੰਬਰ ਦੇ ਮਣਕੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਤਾਰੇ ਹਨ, ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਮਨ ਨਾਲ, ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਪੂਜਨੀਯ ਬਣਨ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਥਿਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਬਦਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਅੱਜ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਤਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੇ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਪਲੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਲਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਰਤਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਰੇ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਅਟੱਲ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਇਆ ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੇ, ਜੇ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹਨ, ਪਸੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲਾਰਾਮ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹਨ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਦਿਲ ਨਾਲ। ਨੰਬਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ - ਸੱਚੀ ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ! ਦਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਨਾਮ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਦੁਆਵਾਂ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੋ ਮਾਲਾ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਐਡਵਾਂਸ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਮਰਜ ਸਨ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕੀਤਾ ਨਾ! ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ! ਨੰਬਰ ਕਿੰਨੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ! ਨੰਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾ। ਐਡਵਾਂਸ ਪਾਰਟੀ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਵੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਹੜੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਕਿਸ - ਕਿਸ ਦਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗ ਸੂਖਸਮ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਨਸਾ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਖੁਦ ਭਾਵੇਂ ਪਾਵਨ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਤਮੇਗੁਣੀ ਹੈ। ਅਤੀ ਤਮੇਗੁਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਲਪ ਤਮੇਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਮਲਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅੱਜ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਤੀ ਸਨੇਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਸਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਂਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਿਜ਼ੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇਨ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ, ਤਮੇਗੁਣੀ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਅਚਾਨਕ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤੂ, ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ, ਸਮੂਹ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤੂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਤਮੇਗੁਣੀ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ੂਨੀਨਾਹਿਕ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੇਫ਼ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ - ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਆਇਆ, ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ, ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਉਹ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਕੌਣ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਦੋਂ ਵੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਦਾ, ਯੋਗਬਲ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਲਈ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੇਫ਼ਟੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਧਨ ਬਣੇਗੀ। ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਖੁਦ ਦੀ ਅੰਤ ਸੁਹਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸਕੇਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਸਹਿਯੋਗ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਕਤ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ, ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਡਰ, ਭੂਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ

ਲੇਕਿਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਲਈ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਹੀ ਅੰਤ ਸੁਹਾਣਾ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇਗੇ। ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਮ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਐਡਵਾਂਸ ਪਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਕਈ ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਵਾਹਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਮਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਮਰਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇਪਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਕਤ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਐਡਵਾਂਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇ ਮਧੁਰ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਦਿਲਵਾਈ - " ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਦਾ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ।" ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈਏ ਕੀ? ਅੱਜ ਚਿੱਟਚੈਟ ਦਾ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਛਾ ਹੋਰ ਕਿਸਦਾ ਸੁਣੋਗੇ? (ਵਿਸ਼ਵ ਕਿਸ਼ੋਰ ਭਾਊ ਦਾ) ਉਹ ਉਵੇਂ ਵੀ ਘੱਟ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ " ਨਿਸ਼ਚੈ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਸੰਪੰਨ"। ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਅਟੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਆਪੇ ਹੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਿਸ਼ਚੈ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅਨੁਭਵ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਬਣਿਆ ਕੇ ਬਣਿਆ। ਇੰਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਅਟੱਲ ਰਿਹਾ। ਤਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਜੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਵੇਖਿਆ ਨਾ।

ਅੱਛਾ - ਦੀਦੀ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਦੀਦੀ ਰੂਹਰੂਹਾਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾ ਲਿਆ। ਛੁੱਟੀ ਲੈਕੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਸੀ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸਭਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਲੌਕਿਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਤਾਂ ਹਨ। ਅਲੌਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ, ਦੇਹ ਨਾਲ, ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਰੇ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਇਹ ਹੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਰਾ ਬਣ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਤਾ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਵਕਤ ਉਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟੇਮੇਰਾ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੇ ਰਪੀਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਾਪ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ, ਇਸ ਮੇਨ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੰਵੇਂ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਸਹਿਯੋਗ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋ ਗਏ? ਇਹ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਘੱਟ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਔਨਰ ਬਣਾ ਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਨਾ - " ਆਈਵੇਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ"। ਤਾਂ ਜੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ - ਇਸ ਰਹੱਸ ਨੂੰ? ਇਸਲਈ ਨਸ਼ਟੇਮੇਰਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਗਿਫ਼ਤ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਮਝਾ - ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਆਖਿਰ ਕੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਹ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਦੀਦੀ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਉਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਬੋਲ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਫੜੋ ਜਾਂ ਉਂਗਲੀ ਦੇਵੋ। ਭਾਵੇਂ ਬੱਚਾ ਬਣਾਕੇ ਉਂਗਲੀ ਫੜੇ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਬਣਾਕੇ ਉਂਗਲੀ ਫੜਾਓ। ਦੇਵੇਂ ਰੂਪ ਨਾਲ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਉਂਗਲੀ ਫੜ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਚਲਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਚੱਲੀ। ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਉਹ (ਦੀਦੀ) ਕਿਵੇਂ ਮਿਸ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਵੀ ਇਮਰਜ ਸੀ। ਅੱਛਾ - ਉਹ ਰਹੀਆਂ ਐਡਵਾਂਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਐਡਵਾਂਸ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਐਡਵਾਂਸ ਫੇਰਸ ਭਰੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮਦਾ ਕੋਰਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਣਗੇ। ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਨਗਾੜਾ, ਜਲਦੀ ਇਸ ਸਿਸਟੀ ਤੇ ਵੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਸੁਣੇਗੇ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਗਾੜਾ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਜੇਗਾ - " ਮਿਲ ਗਿਆ, ਆ ਗਿਆ" । ਹਾਲੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਪਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਫ੍ਰੀਤੀ ਦਵਾਰਾ ਫ੍ਰੀਤੀਆਂ ਬਦਲਣ, ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਸੰਕਲਪ ਬਦਲ ਜਾਣ। ਹਾਲੇ ਇਹ ਰੀਸਰਚ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸੁਖਸਮ ਸੇਵਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਭ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਵਤਾ ਹੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਜਿਹਾ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਹੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋ ਪਰਿਵ੍ਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਵੇਖ ਲਿਆ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ। ਜਿਗਿਆਸੂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧਣਗੇ, ਇਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਮਦੇਗਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੇਗੀ, ਇਸਦੀ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਮਕਾਨ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ, ਇਸਦੀ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਸਭ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ।

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਣੀਆਂ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਂਡਵ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਂਡਵ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਹੈ, ਹਿਮੰਤ ਰੱਖ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਆਦਿ ਰਤਨ ਹਨ। ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣ ਨਿਮਿਤ ਬਣ, ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਅਮਰ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਆਦਿ ਰਤਨ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ, ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਵਕਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇੰਨੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਈਵੇਲ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਲਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜੋ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਕਤ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਉਸਦੀ ਇਹ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਗਿਫ਼ਟ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਗਿਫ਼ਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ।

ਸਮਝਾ- ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫੁਰੀ - ਫੁਰੀ (ਬੁੰਦ - ਬੁੰਦ) ਤਾਲਾਬ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ, ਧੰਧੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੀ ਕਮਾਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੀਜ ਦਾ ਫਲ ਫਲੀਭੂਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਨ ਤੇ ਨਾਲ ਪਾਂਡਵ ਵੀ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਲੇਕਿਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ 5 ਪਾਂਡਵ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਂਡਵ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਂਡਵ ਦਾ ਪਾਂਡਵਪਤੀ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਿਵੇਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਇੰਨੇ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚਲੋ। ਅੱਛਾ।

ਸਦਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰਮੂਰਤ ਸਮਝ ਸੂਵ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਗੁਹਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈ ਰਿਸਰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਭਵ ਜਦ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੂਵ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਗੇ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਸਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਗੁਹਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਿਸਰਚ ਕਰੋ, ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਪਰਿਨਾਮ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਵੇਖੋ ਕਿ ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਗੁਹਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਜੋ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਯੋਗ ਦੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈ ਹਨ।
